

Polishunden

Nr 1-2016

www.polishund.se

Medlemstidning för Polisens Hundförärförbund

www.polishund.se

Red: Polishunden, att. Lars Nordgren,
Polismyndigheten i Skåne län
Adress: Revinge Nygård, Box 25, 247 21 S. Sandby
Fax: 046-622 84
Adress: Kristians väg 13 (bostad), 275 62 Blentarp
Tel: 0416-136 59 (bostad)
Mobil: 070-798 12 97 (privat)
E-post: reg.hund@telia.com, nordgren@sjobo.nu

Ansvarig utgivare: Lars Lindgren, se sista sidan.

Annonser: Polisens Hundförärförbund
c/o Mediahuset i Göteborg AB
Marieholmsgatan 10C, 415 02 Göteborg
Tel. 031-84 11 10, Fax 031-84 86 82
info@polishund.se

Tryck: ÅkessonBerg, Box 148, 361 22 Emmaboda
Tel. 0471-482 50, www.akessonberg.se

Layout: Mediahuset i Göteborg AB, avd syd

Distribueras som post- och webbtidning:
ISSN 0345-9446 (Print), ISSN 2001-8347 (Online)

Manusstopp 2-2016: 6 april 2016

Utebliven tidning eller adressändring:

Skriv el. ring till Magnus Söderberg, se sista sidan.

Omslag: En av deltagarna på MyDog-mässan
i Göteborg 2015

Foto: Magnus Söderberg

Utgivningsplan 2016:

Nummer 1-2016 utgivning vecka 11

Nummer 2-2016 utgivning vecka 18

Nummer 3-2016 utgivning vecka 27

Nummer 4-2016 utgivning vecka 43

Nummer 5-2016 utgivning vecka 51

*För åsikter framförda i publicerade artiklar svarar
respektive artikelförfattare.*

Innehåll nr 1-2016:

Ordförandens kommentar.....	1
Mitt liv som hundförare	2
Tjänsteresa i USA.....	5
Inbjudan till Skyddshundsläger 2016.....	13
Styrelsemöte.....	14
Framtida arrangörer till SM.....	15
Prinsessan	16
Nordiskt provningsprogram för polishundar.....	17
Inbjudan Polishunds SM 2016.....	21
Stefan Björnell går i pension	22
SM i narkotikasök 2015.....	24
Inbjudan till Nordiska Mästerskapen för Polishundar.....	30
Facebook: Hundheten Stockholm.....	31
Officiell kalender för 2016	32
Stockholms Hundmässan och MyDog-mässan 2015	33
PHFs styrelse 2016.....	36

Snart vår?

Jag vill börja med att tacka Lars Bergström med flera för draghundsläget och samtidigt önska, er som skall delta på drag-SM, lycka till.

Jag är medveten om den förvirring och frustration som råder på många håll med anledning av sammanslagningen. Detta gäller också för förbundet men livet är för kort för att bara deppa. Vi planerar vårt arbete som vanligt och avaktar de beslut som förhoppningsvis skall bringa klarhet i olika frågor. Själv sätter jag stort hopp till att det nationella hundrådet skall komma fram till att våra SM och vårt NM främjar utvecklingen av hundverksamheten. Styrelsen arbetar också aktivt med att försöka få till stånd domarutbildning för såväl patrullsidan som narkotikasidan. Notera också inbjudan till skyddsläger i augusti.

Jag vill redan nu passa på att slå ett slag för Nordiska Mästerskapen som i år går i Sverige och Nyköping 31 maj – 3 juni. Våra hjältar är säkert tack-samma för ert stöd i sin träning eller till och med på plats. Inne i tidningen finns inbjudan

Med förhoppning om en god vår med bra förutsättningar för träning i skog och mark.

Lars Lindgren
Ordförande

Mitt liv som hundförare

PETER HALLBERG

Hej på er alla hundvänner och övriga vänner ute i landet. Jag fick detta uppdrag att skriva ett par rader om mig utav Lars Lindgren, Jag ställde frågan till honom om varför Jag skall skriva? Jag menar det finns väl många fler i landet som har betydligt mer kött på benen än vad jag har vad avser hundlivet inom polisen, ja vi har Lars Lindgren själv och vi har Glenn Andersson för att nämna några, men det blev alltså jag istället.

Mitt hundliv började i unga år, jag tror att jag var ca sju år då familjen skaffade en Whippet, han hette Senanso och var min ögonsten, Jag vet att jag vid något tillfälle kramade honom så hårt att han bet mig, ja ni läste rätt whippeten bet mig. Men en kväll då min pappa var ute på kvällsrundan med honom var han så nödig att han helt sonika drog ifrån pappa och oturen var framme för det kom en bil och körde över honom så illa att han fick avlivas. Detta tog jag naturligtvis väldigt hårt.

Då jag var i 20-års åldern köpte jag en dobermannhane från Vannängen.

Denna hund var en attans vettig hund, stor, rejäl och styrde väl i kolan. Med dobermannen som hette Grando gick jag både lyd- nadskurs och spårkurs. Då Grando var ca sju år gammal började jag polisutbildningen i Stockholm och då fick min pappa äran att passa min "lille" Grando. Han passade Grando till livets slut då han blivit tio år. Min pappa har sagt att han inte vill passa mina hundar mer då han inte blir av med dem igen, hehe.

Efter tre års polisutbildning, ja ni läste rätt det var tre år förr, började jag min polisiära bana på Davidshall i Malmö. Jag hade siktet inställt hela tiden på att bli hundförare. På den tiden var det minsann inte så lätt att bli hundförare, man gick i första hand på åldern och därefter såg man att de sökande och deras kvaliteter. Jag tog alla chanser till att åka med i hundbil som bisittare, och jag var helt lyrisk då man fick följa med hundföraren på skarpa spår. Ja, även övriga ärenden med hundförarna där vi grep folk på och mitt i "Kageburken".

Jag sökte första gången till hundförare 1997/98 och det var på den tiden ca 80 sökande till två platser, dessa gick till Mikael Andersson och Peter Matthijs. Hur som helst träffade jag två

kollegor från rytteriet på ett ärende och de sa att rytteriet var liksom "Top of the line". Jag nämnde att jag hade ridit en hel del under mina unga år och då började värvningsprocessen. Man utlyste sex månaders provtjänstgöring och jag tänkte att detta kan jag väl testa på, det lär ju ändå ta ett par år till innan det kan bli aktuellt på hundförarsidan. Jag sökte och testades och fick en tjänst på rytteriet, där jag var i tre år fram till dess att jag blivit antagen i Malmös hundgrupp under ledning av Sven Holgersson. Jag började i hundgruppen hösten 2001 och påbörjade grundkursen i Tullinge vårterminen 2002. Jag/Vi hade ett rent helvete att hitta rätt hund till mig. Jag hade sex-sju provhundar innan min första hund i tjänst, som blev en schäfer som hette Kenzo, han fick jag då han var 15 månader och tog honom i tjänst då han blivit 18 månader. Kenzo var en väldigt

bra spårhund och han älskade att vara med i kommenderingar, att vara arg var toppen för honom. I övrigt var han en ganska tråkig hund.

Hör och häpna, hunden hade vilat sig i form.

Då jag hade haft Kenzo i ett år ,och vår första sommar tillsammans kommit, tyckte jag att han blev sämre och sämre och svarade inte

på all träning, hmmm. Jag ringde Lars Lindgren och beklagade mig över hundens frånvarande utvecklingskurva, då sa Lars till mig att han tyckte att hunden skulle få lite vila i två veckor. Jag tyckte att hans förslag verkade sådär! Jag kompromissade lite och gav hunden en veckas ledigt från mina dressyrövningar. Hör och häpna, hunden hade vilat sig i form och var en helt annan hund bara genom att ha fått en veckas ledigt. Med Kenzo deltog jag vid polishunds-SM vid två tillfällen med placeringarna 10:a samt så tror jag att vi blev sju-a åtta andra gången, båda gångerna i skyddshundsklassen.

Då Kenzo var ca fyra år gammal köpte jag min nuvarande tjänstehund Hex av Glenn Andersson. Kenzo blev bara 6,5 år gammal p.g.a. dålig rygg. Min räddning var att jag köpt Hex och då han var 18 månader gammal lämplighetstestades han samt så avlade jag dressyrkontroll på honom. Hex är en malinois och har under alla år varit en ärlig och go hund som alltid gör så gott han kan. Då jag precis avlagt prov för att kunna verka som narkotikahund fick vi en förfrågan om att hjälpa spanpatrullen i Ystad med ett narcksök. Väl på plats var spanar-

na jättelyckliga för de hade hittat ca 20 gram amfetamin, de frågade om detta skulle ligga kvar eller om de skulle ta bort detta. Ja hittat är hittat så ta bort detta så söker Hex sa jag. Det var ett hus som var belamrat med hur mycket skit som helst, storleksmässigt av mindre modell. Jag gav Hex kommandot "Näsan" och han for omkring i en-två minuter för att sedan markera bakom en säng. Jag gick dit och kontrollerade och fick se att han hittat en massa tvättmedel! Men nå det kan väl inte vara tvättmedel i en sådan väska? Jag kallade in spanarna och de blev helt lyriska, det visade sig att Hex första skarpa narkotikajobb blev träff på ca två kg amfetamin.

Vi ställde upp i spårhundsklassen, och denna vann "fars lille påg"!

Jag tycker att tjänsten går i absolut första hand ,men tycker att det är förbaskat trevligt att vara med på våra SM. Man träffar trevligt folk, tar en bira tillsammans och får spår och andra dressyrgrenar "lavade", det är bara att ta det som en träningsdag utan att själv behöva fixa, lyxigt!

Med Hex har jag placerat mig enligt följande vid polishunds-SM i skyddshundsklassen, 10:a, 3:a, 3:a, 2:a samt år 2015 då vi trots att Hex blivit lite till åldern ställde upp i spårhundsklassen, och denna vann "fars lille påg". Hex är idag drygt tio år gammal och kommer att vara i tjänst 2016 ut om han håller fysiskt hela året.

Jag hämtade min påläggskalv Chip som också är en malenois förra våren i Danmark, Chip är nu ett år gammal och min avsikt är att han skall tas i tjänst någon gång under hösten. Chip är en attans trevlig hund att jobba med som alltid är villig att kämpa på. Vi får väl se om vi ses på SM, men då får det bli med Chippepågen!

● *Text: Peter Hallberg*

● *Foto: Magnus Söderberg och Marcus Beckler*

Freeman Ranch, Body Farm, Texas State University (facs)

Sedan ett antal år tillbaka har vi i f.d. polismyndigheten Västra Götaland och f.d. polismyndigheten Uppsala haft ett försök med s.k. likhund. Försöksverksamheten har genererat ett stort antal externa samarbetspartners både i Sverige och utomlands.

I september 2013 var polishundförare Mikael Christiansen i Milano och Universitetet i Pavia, för att föreläsa om sök-
hundsverksamhet vid brottsplatser. Medverkade vid samma workshop gjorde professor Jeffrey Tomberlin från Departement of Entomologi vid Texas A&M University.

Rättsmedicin är de som vi haft mest hjälp av i detta försök och även långt innan det blev försöksverksamhet. Sedan cirka tio år har vi haft ett nära samarbete, där vi har kunnat ställa olika frågor och fått hjälp med att förstå olika skeenden i en förruttnelseprocess hos människan. Vi har länge pratat om att få möjligheten att besöka en s.k. Body Farm.

För en tid sedan tog vi upp diskussionen igen och skulle på var sitt håll undersöka möjligheterna att kunna göra ett gemensamt studiebesök. Av en ren tillfällighet och sammanträffande blev Mikael Christiansen två dagar senare kontaktad av Jeffrey Tomberlin som frågade om det fanns något intresse från oss att delta vid en workshop för HRD-hundar (Human Remains Detection) vid Freeman Ranch, Body Farm, Texas. Vid workshopen skulle hundekipage och instruktörer från hela USA delta och hundarna skulle både träna och kvalitetsäkras på Body Farm.

Förfrågan kunde inte komma lägligare. Nyheten om vårt

intresse att komma hade spridit sig fort och inom kort kom det inbjudan från chefen för Body Farm, Director Daniel Wescott, om möjligheten att besöka inte bara Body Farm, utan även fakulteten på Texas State University (Forensic and Anthropology Center, FACS) och även deras laboratorium. Sedan fylldes listan på med inbjudningar från bland annat Austin PD K-9 Unit, Austin PD Forensic center, Austin Examiners office. Vi kände nu att vi var mogna att ansöka hos våra respektive myndigheter om att få göra denna resa! Myndigheterna sa ja!

Att få göra resan tillsammans och i samverkan med Rättsmedicin var en fullträff. Vi kunde nu ta del av, och förstå, inte bara den hundverksamhet vi skulle delta i, utan även med hjälp av Angelica Swärdstedt, kunna få hjälp att förstå fackspråk i den akademiska världen vad gällde forskning och teknik.

Resan påbörjades måndag kl 04.00 och 23 timmar senare landade vi på hotellet i San Marcos, Texas. Resan hade då tagit oss från Göteborg via Frankfurt och vidare till Houston. Från Houston var det drygt tre timmars bilresa genom öknerna i princip beckmörker, innan vi var framme vid hotellet. Hotellet var beläget mellan motorvägen och UPS omlastningscentral! Men hotellet verkade välbyggt och vi hörde inte ett ljud från varken motorväg eller omlastning.

Tisdagen skulle gå åt till lite återhämtning och rekognosering i området, där vårt första mål var att hitta universitetet. Då vi på onsdagen skulle möta director Wescott på Forensic and Anthropology center, så kändes det som en bra idé att ta reda vart vi skulle. Det visade sig vara en bra idé! Skolan var något större än vad vi förväntade oss. 30 000 elever, eget sjukhus, egen lokaltrafik och två polisavdelningar. I övrigt var San Marcos en småstad med en stor motorväg som gick mitt genom stan. På kvällen hämtade vi upp Angelica på Austins flygplats.

Onsdag morgon körde programmet igång. Först i väg till universitetet och forskningsavdelningen där vi fick en rundvandring och tur runt i området, sedan vidare till director Wescotts laboratorie. En oansenlig byggnad i utkanten av stan. Inga skyltar, ingenting som sade vad det var för verksamhet som pågick där inne. Vi fick en väg beskrivning som löd – ”Åk Ranch Road och stanna vid en byggnad som ligger mellan biltvätten och begravningsentreprenören.”

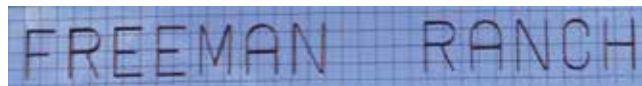
Vi klev in genom dörren och blev väl lite överrumplade av vad vi såg. Ett laboratorie fyllt av väldigt dyr teknik samt människoskelett. Människoskelett i delar, kompletta skelett, skelett i olika färger, skelett i olika storlek, överallt skelett! I laboratoriet jobbade även en ung tjej, Sofia, som senare visade sig vara professor i just skelett!

Director Wescott presenterade sin verksamhet på ett begripbart sätt och Angelica hjälpte oss också att förstå vissa facktermer. Vi blev visade en maskin där man kunde rekonstruera skelett som inte var kompletta och få fram en tredimensionell bild med ett komplett kranium exempelvis, som tidigare bestått av fragment. Väldigt avancerad och dyr teknik som föll Angelica i smaken. Vi hade även en lång diskussion om förruttnelse och dess olika stadier. Vi nämnde en tidningsartikel hemifrån angående så kallade arkeologihundar som detekterade arkeologiska ben. Wescott hade lite svårt att se att hundar kunde detektera så gamla ben, hundratals år, då förruttnelsen avtagit och det fanns inget kvar. Däremot var han helt övertygad om att hundar

var de som hade bäst förmåga att hitta ben som var lite mer i närhet, men ändå förhållandevis gamla (flera år). Vi frågade om likdoft och då nämnde han att forskning pågick angående vad likdoft är och i vad det består vid någon fakultet i Florida.

Forskningen vid just detta laboratorie inriktade sig i huvudsak till att rekonstruera och ursprungsbestämma olika skelett med oklar bakgrund. Det var även ett lager med lådvis av ben.

På eftermiddagen skulle vi bli förevisade Freeman Ranch. Freeman Ranch är en privatägd ranch som donerat stora landområden till Texas State University för att de ska kunna forska och utföra försök på döda, donerade kroppar. På director Wescotts kontor såg vi blanketter för donation av sin kropp för forskning på The Body Farm. Farmen tar emot mellan 60-100 kroppar om året, som sedan placeras ut i någon form på det inhägnade området.

Vi körde genom ett klassiskt vilda västernlandskap med törnbuskar och kaktusar. Vi kom fram till en stor grind med texten FREEMAN RANCH ovanför infarten. Vi åkte genom grinden och vidare in i landskapet för att till slut komma fram till en stor modern byggnad i sten, som smälte väl in i omgivningarna. Inne i denna byggnad fanns lektionssalar, förråd, forskningsavdelning m.m.

Vi gick in i lokalen och presenterades för personalen som arbetade där. De blev nog lite överraskade av vårt besök, som uppenbarligen inte var förannmält av Wescott. På golvet inne i hallen låg det fullt med larver/maggots och lukten gick inte att missta sig på. Vi blev snabbt inlotsade i ett angränsande rum med stora kärl. I dessa kärl kokade man ben för att rengöra dem från vävnad. Kockärlen var återigen något som Angelica

var intresserad av och som enligt Wescott var inköpta där man handlar maskiner för storkök. Väl åter ute i hallen kunde vi konstatera att i princip alla larver och maggots var borta. Städredskapen var återställda och personalen satt vid sina arbetsplatser och sorterade benbitar. Director Wescott förklarade vilka vi var och de sprack alla upp i ett leende och andades ut, då de förstod att de var bland vänner! Vi lastade återigen upp för att köra längre in på ranchen, där kom fram till en mindre byggnad och ett dubbelradigt staket och vi förstod att vi nu kommit ut till där kropparna förvarades i terrängen.

Vi fick sätta på oss skoskydd innan vi vandrade efter Wescott ut i terrängen. Det första vi fick se var ett mumifierat lik som låg rakt av på marken. Känslan var lätt makaber, men ju längre vi gick ju fler lik låg det runt omkring oss. På vissa platser bara benhögar och kranium, på vissa platser bränd mark efter att kroppar legat och "övergött" marken med näring så att den bränt. Mellan träden en bit bort kunde man skymta något som påminde om burar. På insidan av dessa burar låg det kroppar i olika stadier av förruttnelse. De mest slående på denna "kyrkogård" av kroppar som låg överallt, var att det knappt luktade någonting. Allt var faktisk, hur märkligt det än kan te sig, väldigt lugnt och fridfullt.

Syftet med dessa benhögar var bland annat att se hur det ser ut när olika djur flyttar runt benen. Här fanns gamar, bergslejon, en form av vildhundar, skorpioner och röda ilska myror. Man kunde även tyda vilken typ av djur som dragit runt på benen. Detta var viktigt för att de skulle kunna bedöma läget på en eventuell brottsplats.

På området fanns också ett antal olika djupa gravar. Detta var för att kunna se hur markförändringar ser ut över tid och hur det ter sig på olika djup. Att man hade burar över kropparna var för att de större djuren inte skulle ge sig på kropparna. Man hade en avdelning på universitetet som forskade runt insekter och genom dem kunna tidsbestämma då döden inträffat och de arbetade också ute på Body Farmen.

En viktig uppgift universitetet jobbade mycket med var identifiering. Många immigranter från Mexiko som tog sig över gränsen, men som av någon orsak inte överlevde, utan dog ute i öknen kunde aldrig identifieras då de sällan blev rapporterade som saknade. Med hjälp av att studera benen från dessa kunde man ibland utvinna DNA som gick att jämföra med eventuella släktingar. Att hitta släktingar kunde man göra genom att studera benen som talade om vilken typ av kost personen ätit och på så vis kunde man ringa in vilket område personen kom ifrån.

En annan viktig del är att bistå vid brottsutredningar. Dels att läsa av skelett, men också att läsa av omgivningarna och eventuella markförändringar, både ovan och under jord. Att läsa av skelett är att kunna tyda de eventuella skador som finns på skeletten och därigenom tala om det är ett brott begånget eller ej.

Sammantaget en lång och mycket intressant dag med massa information och intryck att försöka ta in och bearbeta. Nu när vi fått se övningsområdet såg vi verkligen fram emot att helgens hundövningar i området.

På torsdag var det dags för besök på Austin PD K-9 Unit. Då det var väldigt varmt dagtid så skulle de övningar vi var inbjudna att titta på, ske kvällstid, vilket gjorde att vi fick en halv dag till att se Austin som turister. En vacker stad med en blandning av nytt och gammalt.

På eftermiddagen kom ett sms från hundpoliserna med en adress vi skulle befinna oss på senast kl. 19.00. Med hjälp av GPS i bilen körde vi in genom ett par gallerportar kl. 19.00 i ett kolsvart industriområde i utkanten av Austin. På plats fanns det sex-sju polisbilar och inne i lokalen pågick det någon form av personsök/skyddsarbete. En figurant i heldräkt gömde sig mellan hyllorna och förarna skrek något otydligt, på vad som verkade vara tyska, sedan skickades hunden. Man kan väl säga något ödmjukt att det fanns en del övrigt att önska i genomförandet.

En försiktig fråga ställdes om hundmaterialet och vari hundpolisens huvudsakliga arbetsuppgift bestod. Arbetsuppgiften var att fånga tjuvar och att jobba med i olika insatser med ett SWAT team. För den typ av uppgift, eller för alla typer av polisiära uppgifter, var nog hundmaterialet lite tunt. De insåg detta och hade enligt egen uppfattning svårt att få tag på bra hundar.

Av de hundar vi såg denna kväll, hade nog ingen klarat vårt L-test, varken för patrullhund eller sökhund. Dock fanns en vilja och en brinnande entusiasm att lära sig mer om det europeiska och kanske framförallt det svenska sättet att utbilda polishund på.

Skyddsarbete i all ära, men framförallt näsarbetet. Räddningssök och spår var något de absolut ville lära sig mer om. Förmågan till preparatsök var förbehållet de renodlade narkotikahundarna. Vapen, blod, sperma, saliv, brand och så vidare var i princip en blank karta. Både för hundförare och tekniker. Vi bestämde att ett fortsatt utbyte var av godo. Vi lovade att vi skulle ta upp frågan då vi skulle möta teknikerna efter helgen.

Fredag och upp med tuppen. Ner till matsalen för att äta en rejäl frukost så att man kunde stå sig hela dagen ute på hundsökningen på Body Farm! Plötsligt, mitt i maten, börjar alla mobiltelefoner på hotellet att föra ett förfärligt oväsen. En signal jag aldrig lagt in i min telefon skrek i fickan. Vi tittade på varann med förvånad blick och läste alla tre samtidigt i våra telefoner – ”Tornado warning - Seek shelter now!”

Jag beskrev tidigare att det verkade vara ett välbyggt hotell

och näst intill ljudisolerat. Detta var anledningen till att vi inte hört att det åskade och regnade utanför. Vi gick ut i hotellentrén och då förstod vi att det inte var ett svenskt sommarregn som drog förbi. Blixtar, dunder och regn i sidled. Blixtar och åskknallar brann av samtidigt och det var både obehagligt och livsfarligt. På något sätt lyckades vi att ta oss till bilen, dränkta som katter. Vi ville ju inte missa något på Body Farmen, samtidigt som vi förstod att det nog inte var aktuellt med något utomhussök idag!

Vägen var som en flod och bilen mer som en båt. Vi kunde snabbt konstatera att vi var i princip ensamma ute på vägen.

Sikten var max två meter och vattennivån på vägen bara steg. Efter att ha försökt ta oss fram i en timma, gav vi upp. Vi hoppades nu bara att det var möjligt att ta oss tillbaka till hotellet utan att spolas bort!

Vi skickade ett sms till övningsledningen med en ursäkt att vi hade lite svårt att ta oss fram på grund av ovädret och fick till svar att vi var helt galna som ens försökte. Alla deltagarna hade samlats i en konferenslokal som visade sig ligga bara en kilometer från där vi befann oss och vi tog oss dit. Inne på centrat var det både människor och hundar då ingen vågade ha sina hundar kvar ute i bilarna.

Provisoriska övningar hade gjorts i ett angränsande annex för att hundar och förare skulle få något gjort. Man hade placerat ut diverse ”delar” i byggnaden där ekipagen fick möjlighet att köra. Delarna i fråga visade sig vara en blandning av kroppsdelar (tå) och ben i olika storlek och skick. Högst begränsad möjlighet till något strukturerat sök, men fullt tillräckligt för markeringsövningar.

Instruktören för övningarna var en legend i HRD-sammanhang, Bill Dotson. Bill har varit i branschen i över 40 år och jobbat både civilt, militärt och polisiärt med hundar över hela världen, nu senast i Colombia. Som Bill sa ”De har en annan syn på rättskipning där”.

Ett antal ekipage med högst blandad kvalitet genomförde övningar under förmiddagen. Trots att deltagarna åkt från hela

USA för att delta i övningarna ute på Body Farm, var det idel glada miner och positiv stämning. Allas förhoppning var ju att kunna komma ut till farmen, åtminstone nästa dag.

Vi insåg att vi hade haft en väldig tur som hade fått en privat visning av farmen av vad deltagarna kallade the "Top Dog" director Wescott några dagar innan. Risken var ju nu att vi inte skulle få chansen att komma ut dit igen.

Under eftermiddagen hölls ett gediget föredrag om hunddressyr och sök efter döda personer. Föredraget hölls av ännu en kändis i HRD-sammanhang, Ben Alexander. Föredraget han höll var inte helt okänt för oss och handlade mycket om betingning och positiv/negativ förstärkning/bestrafning. Man tog även upp hundarnas olika beteenden vid fynd av människa och ett antal olika teorier presenterades om orsaken till det ena eller andra. Man pratade markeringar och burkbana. Man talade lika naturligt om användandet av elhalsband som av klicker. Klicker visade det sig var något som användes väldigt sparsamt, men själva belöningsmodellen var av den högre skolan med diverse kastanordningar för bollar, leksaker i alla möjliga former. Leksaker i alla former presenterades för hundarna av förare i näst intill euforisk entusiasm. Kul!

Precis som vid tidigare besök hos hundpolisen i Austin, kunde vi konstatera att hundmaterialet var begränsat även här. Av 25 ekipage, kom vi fram till, ihop med instruktörerna, att kanske fyra-fem ekipage var godtagbara. Och då inte bara beroende på en bra förare. Återigen förstod vi deras svårighet att få fram bra hundar. Vi spekulerade lite runt kvalitetsåkringen och kvalitén på den. I stora delar av USA används civila hundar och förare av polisen att utföra olika uppdrag. Vi har en motsvarighet ibland annat våra civila lavinhundar och förare. I Sverige ställer vi höga krav på dessa ekipage och på så sätt håller de en hög kvalitet i uppdraget det blir satta att genomföra.

I USA har man nationellt certifierade instruktörer som godkänner och certifierar hundekipage i olika discipliner. I detta

fall handlade det om HRD-hundar och för oss var det svårt att utläsa vad som var lägsta nivån för certifiering. Som vi uppfattade det fanns det inget gemensamt dokument som beskrev lägsta nivån. Detta var en brist som skapade en ojämnhet i kvalitén och de önskade att de hade haft ett dokument liknande vår FAP.

På kvällen hade vädret stabiliserat sig och vi kunde ta oss hem till hotellet. På vägen hem såg vi skadorna tornadon och skyfallen orsakat. Vi förstod att vårt försök att ge oss ut på morgonen inte var så lyckat. Tack och lov hade ingen av deltagarna kommit till skada, vi förstod dock att några av de hundförare från trakten sannolikt inte skulle komma dagen efter, då de troligen skulle bli ianspråktaga för sök efter försvunna i vattenmassorna.

Lördag och vädret hade återgått till mer normala förhållanden, dock var det fortfarande översvämningar och bortspolade vägar. Detta ställde återigen till problem för oss att ta oss ut till ranchen. Alla samlades återigen i konferenscentrat för att ta del av information om situationen och planen för dagen. Nya övningar förbereddes på plats, både inomhus och på utsidan. När första hunden kom in efter sitt utomhussök kallades det återigen till samling på amerikanskt manér med buller och bång.

Denna gång var det inte vädret som var orsaken till samling, utan en skunk! Hund och förare som varit ute och tränat, kom in och de luktade inte blomsteräng eller jordgubbe. Herr Skunk hade sprayat ned inkräktarna och en varning utfärdades att vistas vid anläggningens västra hörn. Herr Skunks tilltag möttes av glada miner och livade upp stämningen en smula. Övningarna började nu rulla på, trots att vi inte kunde ta oss ut till ranchen var stämningen mycket god. Mellan de olika övningarna böljade diskussionerna fram och tillbaka. Givetvis var man mycket nyfiken på vår verksamhet i Sverige och vi hade ju likaledes ett antal frågor till dem.

De båda instruktörerna Bill och Ben var inte bara erfarna hundmänniskor och instruktörer, de var även biokemister och väl beivrade i den biomedicinska världen. Utöver dessa två fanns det ett antal andra akademiker på plats från Texas State University. Vi hade ett antal frågor som vi var nyfikna på och som vi fått med oss från Sverige.

- Hur var de utbildade att uppträda vid en eventuell brottsplats/ olycksplats?
- Hade de erfarenhet att arbeta ihop med tekniker och utredare?
- Hade de någon erfarenhet att leta efter blod?
- Hade de någon erfarenhet att söka efter likdoft?

Uppdragen de får är nästan alltid initierade av lokal eller federal polis. De var vana att ta direktiv och de förväntades att uppträda korrekt på brottsplatser. I vissa delstater var det endast polisiära hundenheter som fick utföra vissa uppdrag. Vad gällde sök på blod var det inget som de kände till eller tränade på och således inte heller prövades emot. När vi kom in på det, för oss, kontroversiella ämnet likdoft, förstod de precis vad vi menade. De tränade själva på likdoft på ett sätt som vi gör i räddningssöket. De söker mot vinden efter likdoft och hunden markerar oftast genom att komma tillbaka till föraren för att ”visa var”. Ungefär som en klassisk rullmarkering.

Detta är sök som sker i terrängen och hundarna kunde enligt dem särskilja kadaverdoft från människa vs. djur. Att leta molekyler på golv inomhus, i fordon etc. var inte något de gjort, men ansåg fullt möjligt. Man gjorde en intressant notering, då vi upplyste om att dessa molekyler i dags åget inte gick att säkra. Man ansåg att det då behövdes en bra dokumentation om hundens tidigare erfarenheter och ett återkommande test där hunden visade sin förmåga att göra rätt! Man gjorde jämförelse med ett s.k. trackingspår, som enligt dem inte heller går att bevisa med mer än att hundens trovärdighet styrks genom återkommande prov.

En ny diskussion startade mellan de olika professorerna och vår Angelica, huruvida det var möjligt att säkra likdoft.

På lördag eftermiddag var det dags för oss att berätta om vår verksamhet och om vårt samarbete med rättsmedicin. Föredraget avhandlade den svenska traditionen, att sedan drygt 100 år använda sig av hundar inom polisen. Hur vi nått framgång med att ha ett regelverk (FAP) som sätter lägstanivån och kvalitén på hundar och förare. Även en beskrivning av L-tester som ger oss hundar som lämpar sig för vår verksamhet.

En redovisning av våra olika sökkompetenser samt framgången vi haft med dessa. Trots en drygt 100-årig tradition av polishundar inom svensk polis, är det av yttersta vikt att hänga med i utvecklingen i samhället, men även dressyrmetoder. Dagens hundarbete har i större utsträckning kommit att inrikta sig mot näsarbete och utredande verksamhet än mot tidigare skyddsarbete och gripande verksamhet. Det ena behöver dock inte förta det andra och vår beskrivning av den svenska patrullhunden väckte stor beundran hos deltagarna.

Det stod klart, till allas besvikelse, att det inte skulle vara möjligt att ta sig ut till ranchen under lördagen heller. Vattnståndet hade under fredagens oväder höjts med nio fot eller nästan tre meter. Stora skador på vägar och hus. Vägen genom öknen till ranchen var fortfarande översvämmad. Som plåster på såren var det ju ändå lördagkväll och Halloween! Ett kvällsbesök i San Antonio och en promenad på The River

Walk var en upplevelse. Kostymer i alla varianter och skepnader!

San Antonio är en stad med mycket gammal arkitektur från tiden för slaget vid Alamo. Här försvarade Davy Crocket fortet Alamo mot den mexikanska armén. Detta var också den sista vattenövergången för boskapen på sin väg västerut innan de gick ut i öknen. Vattenövergången är det som i dag kallas The River Walk. Längs den lilla ån ligger det massa mysiga restauranger och små affärer.

Söndag och äntligen dags för The Body Farm och hundsök! Deltagarna delades upp i grupper och blev tilldelad en instruktör. Hundar och förare blev dirigerade till olika sökområden. I respektive sökområde fanns det burar med kroppar i. Hundarna fördes både lösa och kopplade i sökområdet. Hundarna reagerade, som väntat, olika och inte helt otippat blev det störst reaktioner där kroppar och ansikten var synliga för hunden.

De flesta hundar tog doften på håll och i vind. Man kunde tro att det skulle dofta illa, då området var fullt av kroppar i olika stadier av förruttelse. Men inte ens när man stod alldeles intill kropparna kunde man känna någon doft. Man kunde däremot, på de färskare kropparna, höra ett svagt prasslande av insekter som var i fullt arbete med kroppen. Detta ljud var något som flera hundar reagerade väldigt starkt på (även vissa människor).

Att ha möjlighet att kunna träna hund på detta sätt, måste ses som unikt och väldigt givande. Inte utan att man tänker på om denna möjlighet hade funnits i vår närhet! Hade varit perfekt för våra patrullhundar att utöka sin repertoar i räddningssöket. Man kan ju alltid hoppas på en svensk Body Farm någon gång i framtiden.

Efter att äntligen fått vara ute på ranchen och se våra hundar och förare jobba, vände vi åter till utbildningsplatsen på ranchen för att ta del av director Wescotts föreläsning om ben och skillnaden mellan djur och människor. Även en förvisning av hur vissa skador ser ut och uppstår på ben. Allt är inte alltid vad det ser ut att vara.

Efter helgens alla strapatser, var det nu dags att säga adjö till deltagarna på workshopen. Vi kommer att hålla kontakten med flertalet framöver för att ta del av och dela med oss av nya erfarenheter. Angelica har fått se hundar i träning och fått ta del av hur "hundfolk" tänker dofter och hundar.

Vi har ett projekt som pågår i Göteborg angående spårättet Trailing. Vi har knutit upp kontakter som är ledande i USA på denna spårform till vårt projekt. En kontaktperson är utpekad och kommer vara bollplanket i USA. Vi kommer att förmedla kontakterna till de berörda på hemmaplan. Våra amerikanska vänner ser mycket fram emot utbytet och kommer gladeligen att dela med sig av sin kunskap och erfarenheter till oss.

Efter att ha avslutat söndagen med i princip framstupa sidoläge på hotellet var det måndag och nya utmaningar.

Måndagens agenda bestod av besök på Austin PD Forensic (tekniska roteln) och Austin Medical Examiners Office (Rättmedicin). Chefen för Austin PDs DNA lab, Clair McKenna, tog emot oss på tekniska roteln. Tekniska roteln var en byggnad på fyra våningar med CSI (fältavdelningen), Vapenavdelningen, laboratorie samt DNA-avdelningen

Clair visade oss runt i huset. På vapenavdelningen visade det sig att en vapentekniker (att laga och hålla ordning på vapen) och vapentekniker (att leta vapen och hylsor på bland annat brottsplatser) var samma person.

Att i detta jobb ta hjälp av hundar var helt främmande för dem. De beskrev bland annat ett problem att hitta hylsor utomhus vid skjutplatser då i princip allt underlag består av armerad betong. Detta gjorde att metalldetektorn ljöd konstant. Att kunna få hjälp av hundar att hitta hylsor, såg de som en jättebra idé.

Vi gick vidare till fältgruppen och samtalade med chefen där. Han förklarade lite deras verksamhet, som inte skiljde sig jättemycket från vår. Det som skiljde var kanske att de som jobbade där var i princip uteslutande civila. Anledningen till detta var enligt chefen att poliser hade en förmåga att söka sig vidare till andra tjänster efter ett tag, medan de civila blev kvar.

I diskussionen med fältteknikerna och Clair, som ansvarade för DNA, kom vi osökt in på sperma, saliv, blod, brand etc. Detta var verkligen något som det kändes att de ville ta vidare. Vi föreslog att vi skulle ta upp frågan med deras hundenhet innan vi skulle åka hem.

På eftermiddagen slog vi följe med Angelica till Rättsmedicin. Vi kvitterade ut ett besökspass och klev in genom dörrarna. Nästan omedelbart stod vi framför ett stort fönster och på andra sidan pågick det obduktioner på löpande band. Detta var mer något för Angelica, så vi lämnade henne där och stämde träff med Sgt. Christoffer Waldo, chef för hundpolisen i Austin. Vi bokade in ett möte med dem och tekniska roteln till dagen efter.

Trots att vi varit i USA ett tag, hade vi fortfarande inte riktigt kommit in i dygnsrytmen. Återigen stöp vi i säng vid åttatiden för att vakna klockan två på natten. Man fick se det som några timmar till reflektion av vad man varit med om, innan det var dags att stiga upp och ta sig an en ny dag.

På tisdagen var det dags för det bokade mötet med tekniker och hundförare. Det diskuterades möjligheter och förutsättningar till ett samarbete dem emellan. Samtliga var entusiastiska och hade stora förhoppningar samt att de var väldigt tack samma gentemot oss, som fått dem att tänka i andra banor.

Det som de funderade över och som de såg att de behövde hjälp med, var hur de skulle starta upp och hur de skulle gå tillväga med hundträningen. Vi lovade att undersöka möjligheterna för ett par av hundpoliserna att komma och delta vid vår årliga regionala träningsvecka till våren. Där kommer det att tränas både sökhundar och patrullhundar. Detta skulle kunna ge dem mycket värdefull kunskap om träningsmetoder och

upplägg i dressyren. Det fanns även ett intresse från teknikerna att knyta an till sina svenska teknikerkollegor för att ta del av deras erfarenhet i samarbetet med hundar.

Vid lunchtid var det dags att skjutsa Angelica till flyget och för henne påbörja resan mot London och Göteborg.

Onsdagen tog vi en tur till San Antonio där vi turistade lite och träffade på kanal-och cykelpoliser samt var på ett Brandkårmuseum innan kvällen avslutades med en rejäl köttbit på Texas Longhorn Steakhouse.

Torsdag och dags för hemfärd. Väskor packades klockan nio och sedan väntade en tre timmar lång bilresa mot flygplatsen i Houston. Resan var lika lång hem som den varit dit. Vi hade med oss en massa intryck, ideér, nya kontakter och framförallt en fördjupad relation till Angelica. Allt detta kommer att gynna vår verksamhet framöver!

För oss har det varit ovärderligt att Angelica var med på resan. Med sin kunskap inom sitt område har hon förklarat både för oss och våra hundkamrater om processer inom hennes område på ett begripligt sätt. Hon har knutit egna kontakter som kommer att generera forskning inom området både på hemmaplan och i USA framöver och som kommer att gagna, inte bara hennes egna arbete utan även vårt.

Vi har skapat kontakter med hundpolisen i Austin som kommer att generera framtida samarbete.

Vi har knutit till oss en av USAs främsta trailinginstruktörer, som med glädje kommer att hjälpa oss med allt vi önskar av dem i vårt egna trailingprojekt.

Vi har tagit del av kunskap och erfarenheter från mycket erfarna HRD/kadaverinstruktörer och hur kvalitetsäkringen går till i USA

Vi har även bidragit med vår egen kunskap till våra värdar, som tagit del och visat stor uppskattning med en önskan om fortsatt samarbete.

Vi kan också konstatera att vi i Norden och företrädesvis Sverige är väldigt duktiga på vad vi gör och vi kan med stolthet säga att vi har, än så länge, en av världens bästa hundverksamheter!

- Inspektör Mikael Christiansen
- Inspektör Christer Lindvall

Inbjudan till Hundförärförbundets skyddshundsläger 2016

22–24 augusti 2016 i Karlsborg

Hundförärförbundet inbjuder till skyddshundsläger med Jonas Wallén som figurant/ instruktör. Jonas har varit instruktör på ett flertal tidigare läger vilket varit mycket uppskattat.

Ändamål

Syftet med lägret är inte enbart för ekipage med tävlingsambition utan även för er som vill utveckla era kunskaper i skyddsarbete. Deltagarantalet är av praktiska skäl begränsat till 10 ekipage. Vi bor och tränar på region västs anläggning i Karlsborg. Ta vara på möjligheten att utveckla era kunskaper och träffa kollegor från hela landet.

Avgift

Styrelsen är tvungen att ta en avgift på 700 kr/person som betalas på plats (Swish). För detta får du mat, logi och figurant/ instruktör.

Tid och logi

Träningen startar måndagen 22/8 på morgonen 08.30 och avslutas onsdagen 24/8 på eftermiddagen. Logi finns från söndag 21/8.

Uppges vid anmälan

- Namn på dig och hunden samt hundens ålder & utbildning (D1-D2)
- Telefon nummer samt privat mailadress (för att kunna nå er på ex semestern)

Anmälan

Anmäl dig och din hund **senast 2015-06-05** på Outlook till Thomas Gutenlöv.

Frågor

Ring 0733-53 93 22 alt Outlook Thomas Gutenlöv

KARLSBORG

Styrelsemöte

Polishundförarförbundet

Närvarande:

Lars Lindgren, Ordf.
Magnus Söderberg, Kassör
Merit (Mimmi) Lindgren, Sekr.
Peter Matthijs, Ledamot
Johan Petersson, Suppl.
Thomas Gutenlov, Suppl.
Bengt (Nypan) Nyström, Revisor

§1 Mötet öppnas

Lars Lindgren öppnar mötet och hälsar alla välkomna.

§2 Dagordning

Lars Lindgren gick igenom dagordningen och vi lade till §11 Övriga frågor, Skyddshundsläger.

§3 Ekonomi

Magnus Söderberg informerade om förbundets ekonomi som får anses som ganska god.

§4 Föregående protokoll

Styrelsen gick igenom föregående styrelsemötesprotokoll vilket godkändes.

§5 Draghunds-SM

Årets draghunds-SM kommer gå av stapeln i Bollnäs den 10-11 mars. Söderberg tog kontakt med Eva Roos som bekräftade att allt är bokad och klart. Representant från styrelsen blir Gutenlov.

§6 Framtida SM (arrangörer m.m.)

- **Sommar-SM 2016** arrangeras av Dalarna och kommer att hållas i Falun den 8-10 september. Petersson har haft kontinuerlig kontakt med Henrik Bodegrim i Dalarna som är ansvarig för arrangemanget. Bodegrim låter meddela att allt flyter på bra. Styrelsen kommer i samråd med arrangören tillsätta domare till tävlingen.
- **Narkotika-SM** arrangeras av Östergötland och kommer att hållas den 29/9 – 1/10. Oklart ännu om det kommer att hållas i Norrköping eller Yxnerum. På fråga om man måste ha flertalet sökrutor i momentet fältsök svarade styrelsen att om man vill ändra detta måste man inkomma med en motion till årsmötet. Nyström kommer att uppdatera resultatprogrammet till narkotika-SM.
- **Framtida arrangörer**, se bilaga Framtida arrangörer till SM. Frågan om Umeå/Sundsvall/Uppsala kan ställa upp som arrangörer till sommar-SM 2018. Styrelsen undersöker detta. Petersson kommer att ta kontakt med Jämtland för att höra

hur det går med planeringen för draghunds-SM 2017.

- **Domarutbildning för patrullhundar** kommer med stor sannolikhet att genomföras på Rosersberg i Stockholm den 15-17 april under ledning av Lars Lindgren samt Magnus Söderberg. Söderberg kommer att skicka inbjudan om detta till:
 - Mattias Jönsson (Uppsala)
 - Christer Gräsberg (Örebro)
 - Thomas Gutenlov (Stockholm)
 - Jens Gustafsson (Nyköping)
- **Domarutbildning för narkotikahundar** kommer eventuellt att hållas i Karlsborg samtidigt som skyddsläget, i mitten eller i slutet av augusti. Till detta kommer man att kalla:
 - Björn Thorsell (Norrköping)
 - Mats Milling (Östersund)

§7 Nordiska Mästerskapen 2016

Sörmland arrangerar Nordiska Mästerskapen i Nyköping den 31/5 – 3/6. Boendet kommer att bli på Blommenhof där det är bokad 5st hundrum/lag. Övriga såsom domare och åskådare kommer att få ha sina hundar i bilen. Lars Lindgren informerar våra grannländer om detta.

Bengt Nyström förevisade dataprogrammet för resultatregistrering vid nordiska mästerskapen. Styrelsen tyckte det såg jättebra ut.

Oklart om Peter Matthijs kan vara lagledare för narkotika eller om han måste tillkomma som domare. I så fall ersätter Mimmi Lindgren honom som lagledare.

Oklart i nuläget vilka tre som kommer att representera Sverige på patrullhundsida då det skett vissa avhopp.

§8 Hemsidan samt tidningen Polishunden

Det är fortsatt problem med att få folk att skicka in texter till tidningen. Vi kommer under 2016 att införa att varje region ansvarar för en artikel, typ Regionsnytt, i varje nummer av polishunden. Det kommer att bli Regionsansvariga som får uppdraget att samordna detta. Styrelsen skall vartefter fråga de sittande lokala ordförandena om vilka som blir regionsansvariga.

Lars Lindgren har informerat Klas Friberg om att det bästa sättet att nå ut till hundförarna i Sverige är att skriva i tidningen Polishunden. Då han ej har svarat på detta kommer Lars att höra med honom igen.

§9 Profileringsartiklar

Magnus Söderberg har justerat priserna samt ordnat så att betalning nu kan ske via betaltjänsten swish både avseende kläder och baren.

§10 Övrigt

Skyddshundsläger: Thomas Gutenlöv informerade om att skyddshundsläggret kommer genomföras under andra halvan av

augusti. Inbjudan kommer att finnas med i nästa nummer av Polishunden.

§11 Nästa möte

Styrelsen beslutade att nästa möte blir den 30 maj i Nyköping.

§12 Mötet avslutat

● *Sekreterare*
Merit (Mimmi) Lindgren

Framtida arrangörer till *Polishundmästerskap*

Draghunds-SM

2016: Gävle

2017: Jämtland

2018: Västernorrland

2019: Dalarna

2020: **Vakant**

Sommar-SM

2016: Dalarna

2017: Stockholm

2018: **Vakant**

2019: Östergötland

2020: Västra Götaland

Narkotika-SM

2016: Östergötland

2017: **Vakant**

2018: **Vakant**

2019: **Vakant**

2020: **Vakant**

Nordiska mästerskapen

2016: Sverige, Nyköping

2017: Danmark

2018: Norge

2019: Sverige, **Vakant**

2020: Danmark

Förtidspension för Prinsessan!

Många hundar inom Polisen har ju en ganska fysiskt belastande tillvaro med långa spår, skyddsarbete, räddningssök och den där delen med att tillbringa mycket tid i polisbilen under arbetspassen. Vi som jobbar på NBS, Nationella bombskyddet, har en ganska skön tillvaro måste jag säga. Vi har oftast fina miljöer att arbeta i och vi möts (hittills) aldrig av våld eller stenar eller knallskott på våra jobb. Vi har inte alls samma antal timmar som spenderas i en polisbil, även om det på vissa jobb kan bli många restimmar eftersom vi jobbar över hela landet. På baseringen i Sthlm där jag jobbar har vi ett helt eget rum med helt egna boxar uppbyggda av hundgårdsgaller och vi har gott om plats och min Matte är ju dessutom ganska löjligt så hon har stoppat in en radio så vi inte ska känna oss ensamma! Larvigt men snällt!

Med tanke på vår arbetsmiljö och även det faktum att vi sprängämnessökande hundar mest består av friska jaktraser har vi sällan problem med hälsan i form av rygg och ledproblem. Tror nog att jag står för förra årets dyraste veterinärkostnad efter att Matte gav mig kräkmedel då hon trodde jag ätit råttgift. Jag blev så otroligt dålig – av kräkmedlet! Bortsett från det så har vi nog ganska låga kostnader för sjukdomar och skador förorsakade av rastypiska fel eller av sånt som händer i tjänsten. Fast går det åt pipan på ett skarpt jobb så blir det väl inte mycket kvar för en veterinär att sy ihop antar jag.

Hursomhelst så kan vi som är rena sökhundar oftast jobba ganska länge, långt upp i ålder, eftersom vi har en snällare arbetsmiljö. Vår sista kollega som gick i pension hade fyllt 12 år vill jag minnas och var en stilig Labrador.

Trots dessa fina förutsättningar kommer jag att gå i pension snart. Troligtvis blir detta min sista artikel i tidning – om inte Matte låter mig gäst skriva lite framledes. Jag fyllde 7 år i november och är faktiskt i mitt livs form så det känns lite konstigt att sluta med det är Mattes fel! Jag har begåvats med en Matte som alltid haft en önskan att göra utlandstjänst men av olika anledningar har hon aldrig fått ändan ur vagnen och kommit iväg. Det har alltid funnits massa olika bortförklaringar till att hon valt att inte åka, men personligen tror jag att hon varit för feg att ge upp de som funnits hemma till förmån för äventyret och uppoffringen som det ändå innebär att lämna sin trygga tillvaro och arbetsplats.

Nu ska Matte åka. När är inte bestämt helt och hållet men

planen är att hon åker i mitten/slutet på mars. Kanske månads-skiftet mars/april. Då det inte finns någon annan hundförare som är i behov av mig (och dessutom ingen som jag vill flytta till) kommer jag att få bo kvar hemma med Matte o Sambon och vår lilla afrikan som är en basenji. Herr Basenji och jag kommer börja på ett hunddagis och leva livet som vanliga hundar. Troligtvis gör jag min sista arbetsvecka som polishund v9 för sen ska jag och herr Basenji på inskolning på dagis – precis som era små tvåbeningsvalpar!

Med detta sagt vill jag tacka för tiden som polishund och för att jag fått skriva i tidningen. Jag hoppas kunna komma med någon rapport om vad Matte egentligen pysslar med på sin utlandstjänst och även berätta om hur det är att växla om från polishund till "civilist hund".

Ha det bra alla läsare och lycka till med alla hundjobb i framtiden!

"Prinsessan"

Nordiskt prövningsprogram för polishundar

PATRULLHUNDAR

Allmänt

Den tävlande skall i samtliga moment följa tävlingsledarens anvisningar. Bedömningen sker efter en 10-gradig betygskala med möjlighet för att ge halvt betyg. (0,5, 1, 1,5, 2,0 osv.) Genomsnittet av givet betyg multipliceras med respektive koefficientsiffra. Alla betyg under 9 skall skriftligen motiveras.

Momenten skall inte bedömas av landets egna domare. Momenten 1-8 skall bedömas öppet. Vid övriga moment, får den tävlande bedömningen av momentets generella utförande och vad som är registrerat (hittat), samt om föremålen är intakta eller skadade/förstörda.

Allmänt skall gälla att alla avvikelser från momentets rätta utförande medför betygsavdrag. Under tävlingsmomentet är det inte tillåtet att använda hjälpmedel så som godbitar, boll, dutt eller liknande. Under hela mästerskapet är det endast tillåtet att använda lagliga halsband och selar. I alla moment skall löpande tikar starta sist.

Lottning skall ske inbördes i grupper i förhållande till deltagare i respektive moment.

Varje dag skall domarmöte hållas, varvid momenten går igenom och oklarheter rättas till. Vid samma poängssumma avgörs placeringen av flest antal 10:or i betyg, därefter flest antal 9,5:or osv. Kan tävlande inte skiljas åt betygmässigt för avgörande av placering, delas placeringen.

Ingen form av dressyr/bestrafning är tillåtet och medför underkänt i momentet. Vid grövre förseelse kan den tävlande avstångas från vidare tävlande. Extra kommandon eller tecken utöver de tillåtna medför sänkning av betyget. Åtlyder inte hunden det tredje kommandot medför detta ett underkännande i momentet.

I de fall bevakning ingår får hunden inte släppa bevakningen och lämna figuranten mer än 5 meter. För moment 11 gäller 10 meter. I de fall anrop ingår och föraren glömmar anropa kan högst betyg 5 ges.

I moment där hunden skall sändas skall figuranten anropas. Anropet bedöms inte men anropas inte figuranten överhuvudtaget kan högst betyg 8 ges i respektive huvudmoment.

Överdomare utses av arrangerande land.

Överdomarens uppgifter är:

- Leda domarmöten
- Tolka regler
- Övervaka att tävlingen genomförs på ett så rättvist sätt som möjligt.
- Övervaka att inte domare påverkas av tävlande, tävlingsledare eller andra.
- Se till att domarmöten inte påverkar det tekniska arrangemanget.

- Överdomare kan gå in och rätta domares bedömning i det fall bedömningen är i strid med programmet/ reglerna. Den enskilda domare har då att rätta sig efter överdomarens bedömning. Rättar sig inte den enskilde domaren efter överdomarens bedömning skall ärendet/bedömningen behandlas av tävlingsjuryn.

Det arrangerande land skall se till att det är likvärdiga former för alla tävlande samt att språkproblem minimeras.

Protester

- Protester skall inges skriftligt till överdomaren/ sekretariatet inom en timma efter sista deltagaren i disciplinen.
- Protester behandlas av tävlingsjury.
- Tävlingsjuryn består av styrelseledamöter, en från varje land samt överdomaren.
- NPHU:s ordförande eller vice ordförande leder juryns arbete.
- Juryns avgörelse är gällande och kan inte överklagas.
- Tävlingen skall genomföras på ett rättvist och ärligt sätt med hänsyn till varje lands utgångspunkt i polishundsarbetet.
- Oklarheter bör skyndsamt uppmärksammas och lösas på bästa sätt för de respektive länders officiella representanter.

TÄVLINGSPROGRAM

Allmänt

Momenten 1-8 genomförs på gräs eller grus i publikvänligt område.

Momenten 1-4 genomförs omkring polishunds bilen, dock inte närmare än 5 meter.

Extra kommando:

Alla kommandon eller handlingar som ersätter kommando, utöver de som är tillåtna i varje moment. Mer än 3 extra kommandon medför underkänt. Gäller ej spår eller sökmomenten.

Animering:

Alla tecken/signaler utöver de tillåtna kommandon. Dessa medför poängneddrag.

Moment 1

Fritt följ (koeff. 6)

Anvisningar

Hunden förs okopplad. Den skall villigt följa föraren vid dennes vänstra sida med huvudet eller bogen i jämnhöjd med förarens knä.

Kommando: fot, eller liknande.

Genomförande

Momentet skall innehålla: gående – springande – med vändningar, höger om och vänster om från stående samt tre steg i olika riktningar.

Då föraren gör halt skall hunden utan kommando

genast sätta sig i utgångsställning. (utgångsställningen är sittande vid förarens vänster sida)

Kommando: fot eller liknande.

Kommando: får ges vid momentets början och efter halter. Momentet skall pågå ca. 3 minuter.

Bedömning

Det skall läggas stor vikt på hundens förmåga att anpassa sig till förarens rörelse och att den inte stänger, tränger, hänger eller sätter sig snett eller sent.

Betygsneddrag:

- Extra kommando
- Animering
- Onaturlig gångart.
- Trögt och skevt sittande.
- Hänger efter (släpar).
- Tränger/stänger, avvikelse i sida.
- Felaktig utgångsställning.
- Okoncentration.
- Skall och pipande som inte ingår i momentet.

Moment 2

Platsliggande (koeff. 4)

Momentet utförs mitt i moment 1.

Anvisningar

Hunden nedläggs på anvisad plats på väg mot polishunds bilen och ca 30 meter i från denna.

Hundföraren fortsätter fram emot bilen och gömmer sig delvis utom synhåll bakom bilen.

Tiden startar när föraren är utom synhåll för hunden. Efter 3 minuter Platsliggning går föraren tillbaka till hunden, sätter den i utgångsställning och fortsätter moment 1.

Kommando: plats eller liknande anges på tävlingsledarens order.

Bedömning

Om hunden flyttar sig mera än sin egen kroppslängd, sätter sig eller ställer sig upp, uppnår man inga poäng i momentet

Om hunden sätter sig upp efter det att hundföraren kommit tillbaka, men innan tävlingsledarens order kan man som högst uppnå 7 poäng.

Underkännande

- Hund som förflyttat sig mer än sin egen kroppslängd.
- Hund som sätter eller ställer sig kan ej erhålla poäng.

Betygsneddrag

- Hund som sätter sig efter att föraren återkommit till sidan av hunden men före kommando kan högst erhålla betyg 7.
- Extra kommando
- Animering.
- Orolig hund.
- Hund som ändrar position.
- Störande ljudgivning.

Moment 3

Skall på kommando (koeff. 3)

Anvisningar

På tillsägelse av tävlingsledaren beordrar föraren hunden att avge skall. På tävlingsledarens tillsägelse beordras hunden att upphöra med skallet. Skallgivning skall pågå i minst 10 sek.

Momentet startar med 5 sekunders tystnad och med hunden i utgångsställning. Det bedöms likvärdigt om hunden sitter framför och vänd emot föraren. *Kommando:* Skall eller liknande. Momentet är avslutat ca 5 sekunder efter det att hunden beordrats upphöra med skallgivningen

Bedömning

För att uppnå poäng krävs minst 3 skall. Slutar hunden för tidigt med skallgivningen innan den beordrats sluta eller fortsätter den efter att den beordrats sluta, skall detta medföra poängavdrag. Det samma gäller hund som startar innan kommando. För att uppnå max poäng skall hunden behålla sin grundställning.

Betygsnedrag

- Extra kommando
- Animering.
- Glest skall, startar och/eller slutar skallgivning före kommando.
- Orolig hund.
- Störande ljudgivning/pipning.
- Avvikelse från utgångsställning.

Moment 4

Hopp på/i miljö hinder (koeff. 2)

Anvisningar

Miljöhindret kan vara bord, låda, trailer eller liknande, med en max höjd på 80 cm. Hindrets uppbyggnad skall vara av solid konstruktion och stå ordentligt fast eller vara fastgjort. Hindret skall placeras enligt domarnas anvisning.

Genomförande

- Hunden skall ifrån utgångsställning och efter tävlingsledarens tillsägelse, på förarens kommando hoppa upp på/i hindret.
- På förarens kommando beordras hunden ligga, stå eller sitta. Hundföraren skall upplysa vilken ställning hunden har **innan** momentets start.
- När hunden har varit i angiven position i minimum 5 sekunder, ges tecken från tävlingsledaren att hunden kan hoppa ner.
- Hunden skall därefter, på kommando ifrån föraren, hoppa ner och placera sig i utgångsställning, utan ytterligare kommando.

Momentet börjar när föraren ställt upp på lämpligt avstånd från hindret med hunden i utgångsställning. Hopp i båda riktningar skall ske på tävlingsledarens order.

Momentet är slut, när hunden har placerat sig i utgångsställning efter tillbaka hopp.

Bedömning

Momentet bedöms efter hundens lydighet, säkerhet/miljö under hela momentet.

Underkännande

- Hopp före kommando.
- Hoppar inte/vägrar.
- Hoppar utanför häcken.
- Hoppar inte tillbaka
- Hoppar tillbaka utan att stanna på angiven plats.

Betygsnedrag

- Extra kommando
- Animering.
- Utför inte kommando på andra sidan.
- Kommando före tillåtelse.

Moment 5

Angrepp ifrån polishundsbil

Anvisningar

Vid alla moment där angrepp, från hunden, ingår skall föraren kommendera figuranten att "stå stilla" och loss eller motsvarande. Hunden har rätt att angripa så länge figuranten är i rörelse.

Genomförande

Hunden är placerad i polishundsbilen. Polishundsbilen körs 50 – 100 meter fram med påslagna blåljus av arrangörens chaufför till en anvisad plats, Hundföraren stiger ut och går bak till bakluckan och öppnar till hunden. Ca 30 meter ifrån där polishundsbilen har stannat står en figurant i skyddsbeklädnad.

När figuranten har kommit fram och hundföraren har gått bak till bakluckan, skall föraren anropa figuranten. Det är tillåtet att ta ut hunden innan anropet. Hunden sänds antingen i från buren eller med hunden i halsband.

På tävlingsledarens tecken får hunden sändas. Samtidigt äger föraren rätt att springa efter. Hunden skall angripa figuranten och hålla fast denne tills föraren kommer fram.

Kommando: revir, eller liknande.

Angreppet sker på figurant som förflyttar sig bort i från hunden. Hunden skall släppa figuranten på förarens kommando när denne har kommit fram till figuranten. Figuranten skall hålla sig passiv på förarens kommando. Föraren äger rätt att ta tag i figuranten (göra ett omhändertagande) för att få figuranten att stå stilla. När hunden släppt figuranten sker avvisering under bevakning av hunden.

Därefter transporterar förare, med hunden vid fot, figuranten tillbaka till dennes utgångspunkt. *Kommando:* transport, fot, eller liknande. Transporten skall vara ca 30 meter och sker enligt tävlingsledarens anvisningar. Hunden skall vid transporten föras vid förarens vänstra sida ca 3 meter bakom figuranten. Transporten kan utföras med riktningssändringar och vändningar.

Bedömning

Vikt skall läggas vid att föraren följer tävlingsledarens anvisningar beträffande avstånd och att hunden håller sin position vid föraren. Störande gnäll eller upprepande skall, medför betygsneddrag. Momentet bedöms efter hundens lydighet, säkerhet/miljö.

Underkännande

- Hund som inte angriper.
- Hund som inte släpper och föraren måste använda annat än röstkommando.
- Hund som släpper före kommando.
- Hunden angriper stillastående figurant.
- Figuranten visiteras ej.

Betygsnedrag

- Svagt angrep. Omtag/tuggning.
- Hund som mister greppet men biter sig fast omedelbart. Hund som inte angriper direkt.
- Trögt/seggt släppande.
- Orolig hund.

- Fel avstånd.
- Överdriven visitation.
- Okoncentrad hund.
- Hund som "arbetar" sig närmare fig. (allt för provocerande)
- Förare som kommenderar tillbaka hunden för att avbryta ombett.
- Förare som går mellan hund och fig. kan erhålla max betyg 5.

Angrepp koeff. 5
Släpp koeff. 3
Visitation koeff. 2
Transport koeff. 1

Moment 6

Uppletande av föremål (koeff. 2)

Omedelbart efter moment 5, genomförs sök efter ett föremål. Föremålet skall vara relaterat till våld eller inbrott. **Moment 6 genomförs även om moment 5 blivit underkänt.**

Anvisningar

Med figuranten stående ca 5 meter i från hundföraren (plats som är markerad), skall hunden söka efter ett föremål som inte är synligt. Avståndet mellan föremålet och startstället är ca 15 meter. Hundföraren skall stanna kvar på anvisad plats (som är markerad). Det är tillåtet att ge hunden kommando, men hunden skall självständigt markera eller apportera föremålet vid fynd. Hundföraren skall **innan** start upplysa vilken markeringsform han har.

Söktid max 2 minuter.

Fynd är godkänt när hunden markerar eller har påbörjat apportering. Momentet är därmed avslutat.

Bedömning

Det bedöms efter hundens lydighet, säkerhet/miljö under momentet

Betygsnedrag

- Osökta områden.
- Naturbehov.
- Hund som upprepade gånger söker utanför, av förarens anvisat område.
- Tjat.
- Bristande söklust.

Underkännande

- Hund som biter figuranten.
- Inget funnet föremål.
- Hundeförare som lämnar anvisad plats.

Moment 7

Upphörande med angrepp (koeff.4)

Anvisningar

Momentet avhålls på stadion/lydnadsarenan. Hundföraren står med sin hund sittande på vänster sida. Det är tillåtet att hålla hunden i halsbandet. Figuranten kommer ut på ca 30 meter framför hundföraren.

Genomförande

Figurant flyr ifrån platsen. Hundföraren anropar figuranten och hunden släpps. **När hunden har sänts får föraren springa efter.**

När hunden är halvvägs ute stannar figuranten och står stilla. Hundföraren skall därefter under kommando se till att hunden avbryter angreppet. Hunden ska:

övergå till att bevaka fig, platsligg eller returnera till hundföraren.

Momentet är avslutat när hunden är kommanderad tillbaka i utgångsställning, eller när hundföraren går in till hunden och satt den i utgångsställning. Föraren skall innan momentet börjar uppge om hunden skall uppta bevakning, läggas eller återkallas.

Bedömning

Momentet bedöms efter hundens lydighet, säkerhet och miljö.

Betygsnedrag

- Trögt/seggt utförande.
- Orolig hund.
- Vid sväng för återkallad hund.
- Dåligt tempo.
- Hund som "arbetar" sig närmare fig. (allt för provocerande).
- Förare som kommanderar tillbaka hunden för att avbryta ombett.
- Förare som går mellan hund och fig. kan erhålla max betyg 5.
- Orent arbete.

Underkännande

- Hund som biter figurant.
- Hund som inte släpper och föraren måste använda annat än röstkommando.
- Hund som utför momentet på annat sätt än upp-givet.
- Hund som tjuvar och inte genast kan återkallas.
- Bevakande hund som lämnar fig. och släpper bevakningen mer än 3 meter.

Moment 8

Modprov

Anvisningar

Momentet avhålls på stadion/lydnadsarenan. Hundföraren står med sin hund sittande på vänster sida. Det är tillåtet att hålla hunden i halsbandet. En figurant, iförd helskyddsdräkt, står på ett avstånd av ca 50 meter framför patrullen.

Genomförande

Hundföraren anropar figuranten. I samband med detta börjar figuranten gå mot patrullen under verbalt och fysiskt hot. När figuranten startar får hunden sändas. Föraren får springa efter då hunden sänts. Angreppet sker på figurant som rör sig mot hunden. Hunden skall släppa figuranten på förarens kommando när denne har kommit fram till figuranten. Figuranten skall hålla sig passiv på förarens kommando. Föraren äger rätt att ta tag i figuranten (göra ett omhändertagande) för att få figuranten att stå

stilla. När hunden släppt figuranten sker avvisering under bevakning av hunden.

Därefter transporterar förare, med hunden vid fot, figuranten tillbaka till dennes utgångspunkt. *Kommando:* transport, fot, eller liknande. Transporten skall vara ca 10 meter.

Bedömning

Underkännande

- Hund som inte angriper.
- Hund som inte släpper och föraren måste använda annat än röstkommando.
- Hund som släpper före kommando.
- Hunden angriper stillastående figurant.
- Figuranten visiteras ej.

Betygsnedrag

- Svagt angrep.
- Omtag/tuggning i bettet.
- Hund som mister greppet men biter sig fast omedelbart.
- Hund som inte angriper direkt.
- Trögt/seggt släppande.
- Orolig hund.
- Fel avstånd.
- Överdriven visitation.
- Okoncentrad hund.
- Hund som "arbetar" sig närmare fig. (allt för provocerande).
- Förare som kommanderar hunden tillbaka hunden för att avbryta ombett.
- Förare som går mellan hund och fig. kan erhålla max betyg 5.

Angrepp	koeff. 4
Släpp	koeff. 3
Visitation	koeff. 2
Transport	koeff. 1

Moment 9

Spåruppsök

Anvisningar

Spårets längd är ca 1500 meter långt och ca 2 timmar gammalt. Spårtiden är 35 minuter inklusive tid för uppsök. Föremålen skall inte vara större än 10 cm och inte mindre än 3 cm. Spårets utgångspunkt skall ligga från en 75 meter lång linje och spåret skall gå bort från linjen. Hunden skall arbeta självständigt och föras i lina, men får även söka utan lina. Föraren äger själv rätt att bestämma var på linjen hunden skall påbörja uppsökandet av spåret.

Föraren skall meddela domarna när hunden har hittat ett spår och hunden får lämna området först på

klartecken från domarna. Hunden skall finna spåret inom 5 minuter.

Kommando: sök spår, eller liknande.

Spårläggaren utlägger 7 föremål på spåret och ett slutföremål som skall vara i storlek som en väska, för att markera att spåret är slut. Föremålen skall ha ett märke eller ett nummer som visar vilket spår de tillhör och vara så autentiska som möjligt. Spårerna bör inte ligga närmare varandra än 300 meter. Första föremål bör inte ligga tidigare än 100 meter från upptagslinjen.

Genomförande

Som baslinje skall det vara en stig eller väg. Spåret skall läggas så som en person normalt förflyttat sig i terräng med några riktningförändringar och får korsa mindre vägar, dock inte alltför trafikerade. Hundföraren skall lämna de funna föremålen omedelbart efter momentets avslut till tävlingsledaren. Spårningen är avslutad när tiden är ute. Hundföraren skall redovisa, via radio eller telefon, när spårtiden är ute och hur många föremål de har hittat.

Bedömning

7 föremål à 20 poäng	= 140 poäng
Slutföremål 90 poäng	= 90 poäng
Spårsök 20 poäng	= 20 poäng

Hund som går över spåret utan att ta upp spåret berövas 2 betygsenheter varje gång. Dock erhålls betyg vid spårupptag inom 5 minuter. När föraren anmält att hunden har spår för tredje (3) gången och detta är fel kan den tävlande inte erhålla betyg i momentet.

- Skadat föremål ger 10 poäng.
- Trasigt föremål ger 0 poäng.

Vid bedömning av skadat/trasigt föremål gäller majoritetsbeslut av domarna.

Underkännande

- Fler än 3 felklartecken.
- Fler än 3 passeringar över spåret vid spåruppsök.

Betygsnedrag

- Hunden går över spåret utan upptag.
- Hundföraren går iväg utan att anmäla spår.
- Dåligt/tjatigt upptagsarbete.
- Naturbehov.

Moment 10

Sakstövning

Anvisningar

Hunden skall inom en tid av 20 minuter genom-söka ett ca 2500 kvm stort område i en autentisk

Foto: Från NM i Danmark 2014

miljö, där det är utlagt 6 föremål. Området kan vara olikformat, allt efter arrangörens upplägg. Samma sökområde för alla hundar. Sökområdet skall vara ca 10 minuter gammalt. Storleken på föremålen får inte vara större än en vanlig tändsticksask och skall vara relevanta. Nya liknande föremål till varje hund. Föremålen kan vara gömda, dolda men **inte** nergrävda. Om föraren väljer att hunden skall bära munkorg, skall denna vara påsatt under hela momentet.

Genomförande

Hundföraren väljer själv sin metod med hänsyn till genomsökningen av området. Hundföraren får endast beträda rutan när hunden markerat fynd och skall gå samma väg ut som han kom in **dock får hundens startas om innan föraren går ut**. Hunden ska antingen apportera eller göra en tydlig markering av föremålet. Hundföraren avgör själv när området är genomsökt, eller avbryts när tiden är ute. Fynd godkänns när hunden markerat eller har påbörjat apportering.

Bedömning

Vid bedömningen av avsökandet skall särskilt iaktas hundens sökklust och hundförarens förmåga att dirigera hunden. För att erhålla poäng skall hunden leverera minst ett (1) poäng berättigat föremål till föraren. Förstört föremål ger **0 poäng**. Hund med munkorg som vidrör föremålet kraftigt bedöms likvärdigt som förstört föremål. Skadat föremål ger **10 poäng**.

Hund som har passiv markering

Hundföraren får inte leta efter föremålet, utan skall kunna plocka upp den direkt vid markering från hunden. Om hunden berör föremålet så att den flyttas eller lyfts och släpps eller apporteras skall föremålet bedömmas som skadat föremål och ger då **10 poäng**.

*Beröring (nos, tass, munkorg) av föremål utan att skadegörelse eller flyttning skall det ske poängavdrag för söket, **inte** avdrag för föremålet.*

Hundförare som påverkar hunden till apportering eller markering får poängavdrag.

Arbetet/Söket – 40 poäng = 40 poäng
6 föremål à 20 poäng = 120 poäng

Det krävs att hunden vid alla fynd markerar genom skall, sittande, stående eller med liggmarkering. Det funna föremålet får inte ligga längre än 1 meter från hunden.

Hund som biter i apporten så att tydliga märken uppstår bedöms som noll (0) poäng.

Hund som vidrör föremålet ger poängavdrag och skall bedömas som "skadat föremål".

Hundföraren får inte, utan poängavdrag, påverka hunden till apportering eller markering.

Underkännande

- Hundförare som upprepade gånger går in i rutan trots tillsägelser.
- Noll (0) anträffad apport.

Betygsnedrag

- Osökta områden.
- Naturbehov.
- Hund som upprepade gånger söker utanför, av föraren anvisat område.
- Tjat.
- Bristande sökklust.

Moment 11

Personsök

Anvisningar

Inom ett 100 meter brett och 500 meter långt område, som inte är utmärkt, skall två figuranter och ett föremål vara utplacerade. Både figuranter och föremålet skall vara åtkomliga för hunden. Figuranterna får inte vara utrustade med skyddsbeklädnad. Föremålet får inte placeras på marken.

På kommando och/eller armtecken, vilka får upprepas, skall hunden snabbt genomsöka området i slag åt båda sidor. Återsök är inte tillåtet. Figuranten ska avvisiteras och därefter transporteras in till mittlinjen med okopplad hund. Området skall vara genomsökt under 25 minuter.

Hundföraren äger själv rätt att bestämma om hunden skall bära munkorg eller inte, om hunden bär munkorg skall denna vara påsatt under hela momentet.

Genomförande

Hundföraren får anvisat sökområdets begränsningar. Hundföraren får förflytta sig fritt i området. Området skall vara avvallat. Momentet börjar på tävlingsledarens tillsägelse och då hunden sänds ut på första slaget. Momentet är slut när tiden tagit slut eller när hundföraren har passerat avslutningsgränsen, med möjlighet att få vittring av sista figuranten eller föremål. **Föremålet skall, av arrangörerna, vidröras efter varje hund.**

Maxpoäng		= 240 poäng.
Arbete	koeff. 6	= 60 p.
Ståndskall på figurant	koeff. 3 (2x30)	= 60 p.
Bevakning på figurant	koeff. 3 (2x30)	= 60 p.
Ståndskall på föremål	koeff. 2	= 20 p.
Bevakning/ markering av föremål	koeff. 2	= 20 p.
Visitation og transport (av fig.)	koeff. 1 (2x10)	= 20 p.

Bedömning

Markerar inte hunden någon av figuranterna med ståndskall kan det **inte uppnås poäng i hela** momentet personsök. Hundförare som har fått klartecken från domarna vid fynd, får fyndet godkänt, även om tiden har löpt ut. När hunden är hos figuranten skall den, utan påverkan från hundföraren eller figuranten, ge ståndskall tills hundföraren kommer fram till figuranten. När hunden har hittat figuranten, skall den bevaka, men får inte bita eller beröra figuranten. Om hunden biter och skadar figuranten, kan det inte uppnås poäng i momentet. Om hunden bär munkorg och stöter emot objekt, skall detta bedömas som bett.

Vid bett eller stöt med munkorg som bedöms som bett skall hela moment 11 avbrytas och underkännas.

Om hunden bär munkorg och denne fattas vid fynd av figurant eller föremål ges det noll (0) poäng vid detta fynd. Om det är föraren som dirigerar hunden fram till figurant eller föremål ges det noll (0) poäng vid detta fynd. Om hunden på grund av vinden, självständigt hittar figurant eller föremål bakåt i banan, är detta godkänt.

Bedöms momentet ståndskall som underkänt kan det inte heller ges poäng för aktuell bevakning.

Underkännande

- Överskrider maxtid 25 min.
- Ingen anträffad figurant.
- Munkorg tas av eller tappas på ett sådant sätt att hundföraren måste lämna och leta för att nå den.
- Bett eller munkorgsstöt som bedöms som bett

Betygsnedrag

- Osökt terräng.
- Olydig eller allt för självständig hund.
- Tjat.
- Trögt utförande.
- Onödiga uppehåll.
- Vattning av hund på mittlinjen.
- Naturbehov.

Ståndskall figurant 1 (koeff 3)
figurant 2 (koeff 3)

Underkännande

- Hunden skäller inte.
- Föraren påverkar hunden till skall.

Betygsnedrag

- Hundföraren lämnar sin plats innan godkännande från domaren.
- Svag skallgivning.

Bevakning: figurant 1 (koeff 3)
figurant 2 (koeff 3)

Underkännande

- Hunden bevakar inte eller lämnar.
- Angrepp på figurant.
- Kraftigare stöt med munkorg på figurant eller gömställe.

Betygsnedrag

- Orent arbete.
- Hund som bevakar långt från figurant eller är okoncentrerat eller vänder sig mot föraren.
- Hund som befinner sig mindre än 10 meter från figuranten och denne inte känner sig bevakad.
- Dålig bevakning.

Visitation och Transport: figurant 1 (koeff 1)
figurant 2 (koeff 1)

Underkännande

- Utebliven visitation.
- Angrepp på figurant.
- Kraftig stöt med munkorg.
- Hunden bevakar inte eller lämnar.

Betygsnedrag

- Extra kommando.
- Orent arbete.
- Dålig visitation.

FÖREMÅL:

Bevakning (koeff 2)

Ståndskall (koeff 2)

Underkännande

Se momentet Ståndskall och bevakning vid figurant.

Betygsnedrag

Se momentet Ståndskall och bevakning vid figurant.

Poängfördelning i momenten

1:	60
2:	40
3:	30
4:	20
5:	110
6:	20
7:	40
8:	100
9:	250
10:	160
11:	240

MAX: 1070 poäng.

Hundförärföreningen i Dalarna hälsar er välkomna till:

Polishunds SM 8-10 september 2016

Tävlingen kommer genomföras på och i omnejd av VM stadion på Lugnet i Falun.

Campingen ligger precis utanför området med både stugor och vagnsplatser.
För boende intill området kontakta Lugnets camping.

Nytt tävlingschema med avslutning på lördag kväll och stor bankett därtill!

Mer info om anmälan m.m. kommer i nästa nummer!

POLISHUND SM

Vi ses där!

För ytterligare information: kontakta Henrik Bodegrim

Skriv i tidningen *Polishunden!*

Ta dig tid och skriv om vad du och din hund upplever tillsammans.

Allt som är polishundrelaterat är av intresse:

- Har det hänt något speciellt på jobbet?
- Hur ser en helt vanligt dag ut?
- Har ni varit på någon kurs eller deltagit i någon tävling.
- Nya händelser eller gamla, spelar mindre roll.

En rubrik – kanske någon mellanrubrik för att lätta upp det hela, och gärna en bild eller två som relaterar till texten.

Ange alltid vem som skrivit texten och vem som fotograferat.

Glöm inte att bilder måste vara högupplösta och INTE får krympas ner i mailprogrammet.

Maila materialet till Lars Nordgren: nordgren@sjobo.nu

Hälsningar Lars Lindgren, ansvarig utgivare

Stefan Björnell

En hundförare av guds nåde

Den 1 januari 2016 överlämnade hundföraren Stefan Björnell stafettspinnen till oss övriga hundförare i Östergötland, och gick i pension. Stefan hade då varit hundförare i 34 år.

Stefan påbörjade sin hundförarutbildning i Sollefteå år 1982. Att notera är att han då blev klasskamrat med Lars Lindgren (Skåne) samt Ulf Backman

(Örebro). Dagen på hundskolan i Sollefteå började med att man gick laget runt och alla fick presentera sig själva, hur de var som personer samt vilken typ av hund de önskade. Sedan bar det iväg på led till hundstallarna och man tilldelades en hund. Stefans första hund var en stor svart schäferhane som hette HS Demon (HS=Hundskolans). Nu fick kursdeltagarna påbörja sina resor inom hundförar-

gebitet med att bygga kontakt med sina hundar. Många och långa promenader blev det längs Ångermanälven.

Efter ett par år blev HS Demon sjuk och Stefan fick byta hund. En ny hund flögs då ner från Sollefteå till Linköping. Denna hund var HS Mute, en schäferhane med mycket temperament men inget direkt allvar. Stefan minns tillbaka på ett jobb som han åkte på tillsammans med kollegan Lasse Persson. Det ropades ut som en blodig man som sprang omkring i en trappuppgång i ett bostadsområde i Linköping. När de kom till platsen möttes de av en man som var helt nersölad av blod. Stefan tog ut sin tjänstehund och anropade gärningsmannen. Samtidigt såg Stefan hur det glimmade till i gärningsmannens hand – en kniv. Gärningsmannen började då springa mot kollegan och Stefan skickade hunden. HS Mute gick till attack men släppte då gärningsmannen högg mot honom med kniven. Gärningsmannen fortsatte nu mot kollegan som då sköt ett skott med sin Walter. Effekten uteblev och gärningsmannen vände sig nu mot Stefan. Då hunden inte ville vara med längre så fick Stefan slå till gärningsmannen i ansiktet med sitt rullkoppel som han hade i handen varvid gärningsmannen åter vände sig mot kollegan. Kollegan sköt nu mannen i magen så han gick ner för räkning samtidigt som han började hugga sig själv med kniven. Gärningsmannen kunde nu omhändertas och fördes iväg med ambulans. Vid närmare undersökning av lägenheten som mannen bodde i anträffades hans far svårt knivskuren. Mannen hade bott i en garderob hemma hos sina föräldrar. Gärningsmannen avled av sina skador medan fadern överlevde. Föräldrarna var sedan mycket tacksamma inför polisens agerande då de under mycket lång tid haft stora problem med sin son.

Nu blev det dags för hundbyte igen. Stefan ville ha en hund han kunde lita på och som inte vek ner sig av lite hot och slag. Denna gång blev det HS Sando,

även han från Sollefteå. Sedan följde flertalet tjänstehundar och den sista som kom från Sollefteå var HS Ejo. Han var en mycket bra tjänstehund som Stefan hade i många år.

Mellan ett av alla hundbyten fick Stefan gå över till Krim i 3 månader för att förkovra sig. Det första han fick höra när han kom dit var –” Välkommen till Kriminalavdelningen. Det är här produktionen sker på det här företaget. Och det ska du veta, Stefan, vilken enorm tillfredsställelse det är när du slutredovisar och skickar iväg ett ärende.” Varvid Stefan svarade –” Tillfredsställelse och tillfredsställelse, enda resultatet är ju att man får fem nya ärenden i datorn. Nä tacka vet jag att hitta en nödställd i skogen som inte skulle ha överlevt natten, eller en lyckad spårning. Det ger MIG tillfredsställelse.” Och som sagt, någon ”krimmare” blev aldrig Stefan.

År 2008 blev det dags för ett hundbyte igen. Med tanke på sin egen ålder samt att Stefan ville ha en hund som skulle hålla sig frisk till i alla fall 10 års ålder beslöt Stefan sig för att titta på en Malinois. Det var Stefan ”Skuggan” Lönnvik som hjälpte till och ordnade fram Raskenstams Nisse ”Nils”. Nils befann sig i Karlsborg hos CG Hälgebo efter ett projekt som polishundtjänsten drev just då. Vid besöket i Karlsborg hade CG lagt ett spår som Stefan skulle spåra med Nils. De var nere vid Flygebyn och CG följde med som medspringare. Invid en tall viskade CG till Stefan att nu hade han gått över vinkeln, men Stefan såg att Nils fortfarande hade spåret så Stefan strunta-

de i CG’s uppmaning och fortsatte spåra. Invid nästa tall däremot vinklade spåret av och Nils hittade slutet. CG uttryckte sitt stora gillande över att Stefan hade litat på hunden och att han hade läst honom så bra. Nils blev sedermera Stefans sista tjänstehund och de är nu pensionärer båda två.

Linköping skakas av ytterligare ett dubbelmord

Under natten mot lördagen den 2 november 2013 mördades en 15-årig pojke och en 57-årig kvinna i samhället Ljungsbro utanför Linköping. En 33-årig man greps kort efter dådet efter en bra spårning samt ett mycket rådigt ingripande av Stefan och Nils. För detta nominerades sedan Stefan och Nils till årets polishund 2014 med följande motivering:

Stefan är en mycket ödmjuk, omtänksam och professionell hundförare som alltid ser till sina kollegors bästa. Han är, trots sin ålder (60 år), fortfarande skiftarbete med helnätter i yttre tjänst och han mottager alltid alla jobb med ett leende. Stefan är en stor förebild för alla som arbetar i yttre tjänst.

Tyvärn föll de på målsnöret men uppmärksammades stort av både TV och tidningar. Självaste Leif GW uttryckte att ingripandet varit värt en 10 av 10 möjliga.

Målet för Stefan var redan från start att bli hundförare inom polisen. Han berättar att han har haft ett underbart hundförarliv med många roliga händelser.

Att han nu valt att gå i pension har inget att göra med att han inte har trivts i sitt arbete. I stället vill nu Stefan ägna sig åt jakt och vildmarksliv medan krafterna finns kvar i kroppen.

Lycka till Stefan och ha en lång och skön pension. Det är du verkligen värd.

Hundförarna i Östergötland

● Mimmi Lindgren

**Deadline
för nummer 2
är 6 april.**

**Glöm inte
skicka in
ditt bidrag
i god tid.**

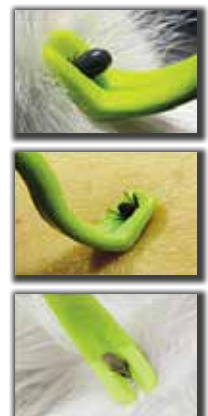

Fästingplockare

O'Tom Fästingplockare är det effektivaste sättet att ta bort alla fästingar med!

 BOMICA
Tel. 0708-142389 • www.bomica.se

Låter användaren få tag om fästingen utan att trycka på kroppen. Den större används till stora fästingar som förekommer mest på hundar och katter. Den mindre är effektiv att använda på människor för att lätt kunna ta bort de små fästingarna.

SM i narkotikasök 2015

Torsdagen den 1 oktober gick startskottet för 2015 års SM i narkotikasök. Det arrangerades av Göteborgs Polisens Tjänstehundklubb i Region Väst med hjälp från region Syd. Sex stycken tappra ekipage ställde upp och tillsammans med domare, funktionärer och åskådare samlades de på Råhult för att lyssna till den operativa chefen Niklas Hallgrens in- vigningstal. Ett uppskattat tal som väl beskrev Jonsered med omnejd.

Tävlingsdag 1

Tävlingarna inleddes med platsliggning på Jonsered's idrotts- plats. Ett moment som fick en lite oväntad tvist när det visade sig att halva tävlingssällskapet fått p-böter... Trots denna snop- na början blev det en bra dag. De tävlande delades upp i två grupper där ena halvan hade fordonssök och den andra halvan hade lokalsök, byte efter lunch. Lunchen intogs gemensamt på Råhult.

Lokalsöket var förlagt till ett större möbel- och secondhand-la- ger i Jonsered, medan fordonssöket ägde rum inne i dressyr- hallen på Råhult. Vi fick under dagen se prov på många bra sök och markeringar där de flesta gömmorna hittades av alla medans vissa visade sig svårare.

På kvällen samlades vi alla på Gothia Towers för en trevlig kamratafton med en riktigt härlig räkmacka och dryck.

Tävlingsdag 2

Vi träffades på Råhult för en gemensam frukost och lottning till dagens moment, spår och fältsök, som hölls i skogarna runt Råhult.

Både rutor och spår hade ordnats av våra provtjänstgörare till- sammans med Göran Lundström, en stor eloge till dem som gjort ett fint jobb och verkligen ansträngt sig för att det skulle bli så bra som möjligt.

Fältsöket visade sig bitvis vara riktigt svårt men många gjorde ett fint jobb även om det inte alltid resulterade i så många göm- mor.

På kvällen bjöds det in till bankett som hölls på Scandic Opa- len och deras blåljusfest.

Tävlingsdag 3

Sista tävlingsdagen samlades vi på Skår för en gemensam frukost och lottning till de avslutande momenten lydriad och bagagesök.

Lydriaden genomfördes på brukshundklubben i Kallebäck och efter att sista hunden var klar där återsamlades vi på Skår för bagagesöket.

Bagagesöket ägde rum i ljusgården där väskorna delvis var

placerade i en trappa samt uppe på en balkong. Ett intressant upplägg som ställde stort krav på miljö, noggrannhet samt samarbetet mellan hund och förare.

Prisutdelningen ägde rum i samma lokal som väsksoket och deltagarna fick fina priser från våra sponsorer som vi vill tacka ytterligare. Tack Hills, Lundhags och Mach. Även domarna tackades med en gåva.

Vinnaren av 2015 års narkotika SM var Torbjörn Carlsson med

900 poäng, tvåa blev Petter Fransson på 847 poäng och trea blev Harry Nilsson på 659 poäng. Stort grattis till dom och alla andra fina prestationer.

Vi vill även tacka Östhjälpen som ställde upp med lokal till lokalsöket, SBKs Göteborgsavdelning för lånet av deras dres-syrfält och tacka alla tävlande, domarna samt funktionärer för ett mycket trevligt SM, tack!

● Magnus Söderberg & Lars Lindgren

Totalsegrarna: Harry Nilsson kom 3:a, Torbjörn Clarsson kom 1:a och Petter Fransson kom 2:a

Resultat för SM i Narkotikasök 2015 i Göteborg

Plac.	Namn	Platslign.		Fordonsök		Inomhus-sök		Spår		Fältsök		Lydnad		Bagage-sök		Summa
1.	30. Torbjörn Carlsson	30	30	63	65	85	83	86	86	55	60	45	45	88	79	900
2.	35. Petter Fransson	21	24	71	71	66	73	79	79	60	60	43	46	75	79	847
3.	33. Harry Nilsson	30	30	65	67	49	49	76	76	42	47	37	41	25	25	659
4.	31. Fredrik Andreasson	27	27	73	71	54	59	65	69	0	0	40	40	42	40	607
5.	34. Mats Milling	30	30	57	60	63	63	0	0	49	54	28	30	68	68	600
6.	32. Mathias Pernehagen	30	27	66	66	55	55	16	16	0	0	32	32	70	77	542

De medverkande domarna avtackades.

Inbjudan till Nordiska Mästerskapen för Polishundar

31/5-3/6 2016

Nordiska Mästerskapen för Polishundar kommer i år att arrangeras i Nyköping, Sverige. Arrangör av Mästerskapet är Södermanlandspolisens Tjänstehundklubb (SPTHK).

Alla tävlande, lagledare, domare, representanter och gäster kommer vi att boka in på Hotell Blommenhof (www.blommenhof.se)

Vi har ordnat ett paket för alla som ska delta/vara med på mästerskapet. Detta innehåller övernattning i enkelrum, inkl frukost, middag tisdag och onsdag kväll och bankett torsdag kväll.

Pris för detta är:

Tävlande med hund

OBS 5 hundrum per nation: SEK 4.300:-

Övriga utan hund: SEK 4.000:-

Alla land skickar anmälan till Jens Gustafsson på mail: jens-k.gustafsson@polisen.se (tfn +46 76 126 19 74)

innan den 25/4

Betalning skall även ske innan detta datum till SPTHK

Betalning SEK till:

Södermanlandspolisens Tjänstehundklubb

Plusgiro 21619-2

IBANSE59 95000099 6034 0021 6192

BIC(SWIFT-adress) NDEASESS

Mer information om program och tidpunkter kommer senare.

Välkomna!

Foto: Från NM i Danmark 2014

Vi är där för er skull

Att det finns individer runt om i landet som roar sig med att idka skadegörelse på våra fordon är inget nytt. Det är bedrövligt, men som sagt - inget nytt.

Det går dock inte att undgå den mentalitetsförändring som nu skett. Gatstenar kastas på fordonen med poliser i, brunnslöck kastas in genom vindrutan, bilar punkteras, slås sönder och till och med eldas upp. För att inte tala om att brandbomber kastats mot bilar med personal i.

Vill det sig riktigt illa nästa gång kanske en av våra hundar sitter i bilen.

Sedan en tid tillbaka drabbas även brandbilar och ambulanser.

Polis, ambulans och brandkår utgör samhällets trygghet när det kommer till att få snabb hjälp vid en nödsituation, vilket alla borde värna om.

Det som nu sker är fullständigt oacceptabelt.

Med detta ber vi er att hjälpa polisen med vittnesuppgifter om ni har några.

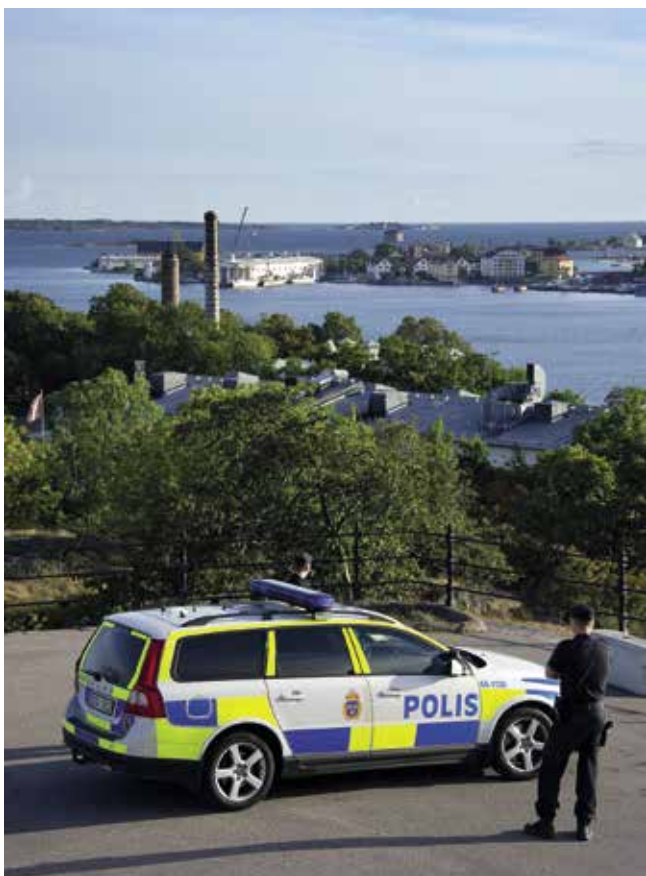

Foto: Polisen

Foto: Facebook

Krokasmedens Uno spårade och grep pistolman

Häromdagen beordrades Uno med förare till en plats norr om stan. En anmälare hade försökt avbryta en pågående skadegörelse som två gärningsmän var i färd med att utföra. En av gärningsmännen slet då upp ett skjutvapen och hotade anmälaren, därefter flydde gärningsmännen platsen till fots.

Unos förare anvisades den sista kända platsen, lastade ur och satte Uno i arbete.

Det blev snart tydligt att Uno hittat ett färskt flyktspår och ekipaget susade iväg.

Spåret gick längs med en väg innan det vek in mot en tomt. Vid tomtgränsen hittade och markerade Uno ett skjutvapen. Spåret fortsatte.

Det gick i full fart över tomten och längs med och genom täta buskage innan Uno till slut stannade vid ett skjul. Uno fortsatte uppför en trappa vid skjulet och gick snart in i en intensiv skallmarkering, och visade husse med all önskvärd tydlighet att en bandit var funnen!

Mycket riktigt; i förrådet gömde sig gärningsmannen, den här gången utan framgång. En gripen således.

Polishundar gör skillnad. Tänk om vi vore fler?

● Danne

Mi-Jos Eddie spårade upp, grep och räddade livet på inbrottstjuv

Dagarna innan jul så inträffade ett inbrott på en bensinstation i länets sydligaste delar.

Tre gärningsmän greps ytterst föredömligt av väktare som anlände till platsen, men en gärningsman lyckades fly till fots. Mi-Jos Eddie med förare beordrades in i jakten.

Tjugo minuter efter att gärningsmannen sprungit iväg anlände Eddie och sattes i spårarbete.

Spåret gick från objektet rakt mot och ner i ett rejält och vattenfyllt krongdike. Diket var så brett att gärningsmannen uppenbarligen simmat över.

Vis av tidigare lärdomar valde Eddies förare att ta sig runt diket, istället för att försöka göra en Alshammar i full utrustning.

Sagt och gjort, väl på andra sidan så fortsatte spåret. Det gick upp på en grusväg och följde denna ca 100 meter innan det vinklade in på ett stort gräsfält. Där behövde Eddie inte spåra länge innan han hade hittat gärningsmannen liggandes ner, till synes livlös.

Det visade sig att gärningsmannen kollapsat tack vare kylan efter sin simtur. Ambulans tillkallades och det var först i ambulansen, inlindad i värmefilt, som gärningsmannen långsamt återfick medvetandet.

Hade det inte varit tack vare Eddie så hade det dröjt länge innan någon påträffat gärningsmannen på fältet, och då hade det med absolut största sannolikhet varit för sent.

Bra jobb Eddie!

Foto: Facebook

Officiell kalender för 2016

Domarutbildning narkotika

15–17 april, Rosersberg, Stockholm

Utgivning Polishunden nr 2-16

9–13 maj

Nordiska Mästerskapen

31/5–3/6 2016, Nyköping
Arr. Södermanlandspolisens
Tjänstehundklubb (SPTHK)

Utgivning Polishunden nr 3-16

4–8 juli

Skyddshundsläger

22–24 augusti, Karlsborg

Domarutbildning narkotika

22–24 augusti, Karlsborg

Polishund-SM

8–10 september, Falun, Dalarna

Årsmöte

september, Falun, Dalarna

Narkotika-SM

oktober, Arr. Östergötland

Utgivning Polishunden nr 4-16

24–28 oktober

Utgivning Polishunden nr 5-16

19–23 december

Nationella Polishundtjänsten på mässorna i Stockholm och Göteborg

Det är inte ofta som Svensk hundpolis är ute i offentliga sammanhang och visar upp sig för allmänheten. Men när det sker är det alltid uppskattat och välbesökt.

På **Stockholms Hundmässan** den 12-13 december befann sig jag och Pelle Karlsson på Stockholmsmässan. En av våra uppgifter var att tillsammans med Regionspolismästare Klas Friberg, dela ut pris till Årets Polishund. Vi (Nationella Polishundtjänsten) hade också vår monter som var välbesökt under dessa dagar. Det var i huvudsak jag och Pelle Karlsson som stod i montern men vi fick också god hjälp av Petter Fransson under lördagen.

Priset "Årets Polishund" delades ut under pompa och ståt på lördagen i Stockholm. Prisutdelare var Regionspolismästare Klas Friberg, Priset ett resestipendium på 20 000 kr till Petter, en skön säng från Biabädden och 6 månaders foder från Royal Canin till Herman. På Stockholm Hundmässan delades även Årets narkotikasökhund, Årets bragdhund och Årets sociala tjänstehund ut.

Juryns motivering Årets Polishund

Under nomineringsperioden 2014/2015 har Herman von den Sennequellen med sin förare Petter Fransson på ett avgörande sätt bidragit till att rädda livet på en 3-årig pojke. Därutöver har patrullen på ett påtagligt sätt bidragit till många lyckade ingripanden inom polisens satsning mot den grova organiserade brottsligheten. Patrullen har vid ett flertal insatser gjort fynd och beslag av en betydande mängd narkotika och vapen. Hunden Herman har under nomineringsperioden lokaliserat bl.a. ca 20 kg amfetamin, 11 kg marijuana/hasch, 11 pistoler/revolvrar samt 3 automatvapen.

Juryn har fäst särskild uppmärksamhet vid Petters metod att arbeta underrättelsebaserat. Vidare har Petters föredömliga sätt att avrapportera starkt bidragit till att det fortsatta utredningsarbetet har blivit framgångsrikt. Särskilt imponerande är det följsamma sätt på vilket föraren har arbetat, vilket har gjort att hunden blivit en viktig och betydande del i den särskilda satsningen Trygg Göteborg.

Juryn bestod av Brith Andersson, Svenska kennelklubben, Klas Friberg, Polismyndigheten och Magnus Söderberg, Polisens Hundförärförbund.

(Juryns motivering saxat ur SKK:s hemsida) ➡

De flesta frågor som vi fick, när vi stod i monter, var ”hur blir man polis?” och ”vad krävs för att bli polishundförare?”. Vi hade tryckt upp ca 150 ark med antagningskrav till Polisen. Dessa tog slut redan första dagen så vi fick med SKK:s hjälp kopiera upp nya ex som vi kunde dela ut. En annan informativ text som vi tagit fram var vad för typ av hundar vi söker till polishundar. Dessa häften gick också åt en hel del av både i Stockholm och i Göteborg. Förhoppningsvis så genererar vår medverkan och information ytterligare ett antal hundar till polisen. Under mässornas dagar träffade vi oändligt mycket människor som ställer alla möjliga och omöjliga frågor. Jag upplever det positivt att kunna möta människor på detta sätt och ta sig tid att prata med dem, svara på frågor och funderingar som många har.

MyDog 2016 gick av stapeln i Göteborg 7-10 januari. Det var 3 år sedan hundpolisen senast medverkade där och då i Västra Götalands regi. Denna gång var det återigen Nationella Polis-hundtjänsten som var på plats med monter. Ansvarig var under-tecknad men jag hade god hjälp av hundförare från Region

Väst, Anna Rydén med Krokasmedens Vilda, Petter Fransson med Herman von den Sennequellen, Paulina Lindholm med Rixdivans Amigo och Robert Lindström med Engelaiz Qanasta (Asta).

Att få hjälp av dessa var en förutsättning för att kunna genomföra de fyra dagar mässan pågick. Dealen med Svenska Mässan var att genomföra två uppvisningar i finalringen samt att jag stod och pratade polishundar på Caféscenen vid två tillfällen.

Jag vet av erfarenhet att det tar mycket kraft och energi att genomföra uppvisningar, så det bestämdes att uppvisningarna genomfördes på fredagen och söndagen. Dessa dagar var de troligast mest folk på mässan. Torsdagen och lördagen stod jag på Café scenen och pratade polishundar, anskaffning, relationer hund-förare samt lite inläring sökhund.

Robban var den som fick planera och styra själva uppvisningen i finalringen och dess genomförande. I uppvisningen ville vi ha med de flesta delar en patrullhund ska klara av samt lite action

och humor. Vi började med presentation av deltagarna samt lite lydnad. Därefter lite enskild praktisk lydnad. Detta följdes av narkotikasök av Petter Fransson med Herman på "Julklapps-paket" som låg utspridda. Efter detta blev det ett räddningssök där Paulina Linholm med Amigo hittade en skadad skogshug-gare och gick i anskällning tills föraren och hjälp anlände. Under kontroll och med bår bars den skadade ut samtidigt som Paulina hade Amigo perfekt vid sidan.

Efter räddningssöket följde ett skyddsprogram där Robban figgade som aldrig förr. Det var en hal matta i finalringen vilket gjorde det svårt för hundarna vid avstamp och angrepp. Robban såg till att ingen hund skadade sig och att allt gick bra. Amigo och Vilda gick i bitt på gärningsman (Robban) som inte ville ge upp men frågan är om inte Robban föredragit enbart hundarna för när Paulina och Anna hjälpte hundarna så fick han det jobbigt.

Avslutningsvis så blev det en väskryckning från gammal tant... Sent om side kom en gammal erfaren polishundförare (jag)

och hunden Segervittring Caxe in på med "Polisrullator" under publikens skratt och jubel. Caxe skickas på fasttagande och "tjuven" kan stoppas.

Uppvisningarna blev en succé. Vi fick enormt mycket positiv respons från besökare och arrangören.

Tack alla ni som såg till att mässdagarna blev en succé! Vi har dragit lärdom av dessa två tillfällen och hoppas kunna förbättra vissa delar.

● *Text: Magnus Söderberg
Nationella Polishundtjänsten*

● *Foto: Magnus Söderberg (Göteborg),
Lis Björk (Stockholm) och Marcus Beckler (Göteborg)*

Polisens Hundförärförbunds styrelse 2015

Lars Lindgren
Ordförande

Mobil:
0733-48 31 74

E-post:
le-cops@telia.com

Kenneth Eriksson
Vice ordförande

Telefon:
010-566 52 68

E-post:
kenneth.eriksson@polisen.se

Magnus Söderberg
Kassör

Mobil:
0761-41 12 30
E-post:
magnus-b.soderberg@polisen.se
Adress: Flygfältsvägen 22
546 30 Karlsborg

Mimmi (Merit) Lindgren
Sekreterare

Mobil:
0702-34 42 10

E-post:
smaangarna25@hotmail.com

Peter Matthijs
Ledamot

Mobil:
0733-91 04 98

E-post:
peter.matthijs@bredband.net

Johan Petersson
Suppleant

Mobil:
070-247 02 73

E-post:
andreelund@hotmail.com

**Polisens
Hundförärförbund**

Adress:
Tappers väg 10, 713 32 Nora

Plusgiro:
577954-1

www.polishund.se

Thomas Gutenlöv
Suppleant

Mobil:
0733-53 93 22

E-post:
dille2008@gmail.com

Valberedning: Ulf Backman, Örebro (sammanställande), Peter Hallberg, Skåne och Peter Nordgren, V. Götaland